

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-221-25

Druk nr 2109
Warszawa, 19 grudnia 2025 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego

Art. 1. 1. Tworzy się z dniem 1 marca 2026 r. Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego, zwany dalej „Uniwersytetem”.

2. Siedzibą Uniwersytetu jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 2. 1. Uniwersytet tworzy się z Akademii Sztuki Wojennej, zwanej dalej „Akademią”.

2. Z dniem utworzenia Uniwersytetu znosi się Akademię.

Art. 3. Nadzór nad Uniwersytetem sprawuje Minister Obrony Narodowej.

Art. 4. 1. Mienie obejmujące własność i inne prawa majątkowe oraz niemajątkowe Akademii staje się mieniem Uniwersytetu z dniem jego utworzenia.

2. Uniwersytet wstępuje z dniem utworzenia w prawa i obowiązki Akademii, w tym prawa i obowiązki wynikające z decyzji administracyjnych.

3. Bilans zamknięcia Akademii staje się bilansem otwarcia Uniwersytetu.

Art. 5. Z dniem utworzenia Uniwersytetu:

- 1) jednostki organizacyjne Akademii stają się jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu;
- 2) osoby pełniące funkcje kierownicze w Akademii stają się osobami pełniącymi funkcje kierownicze w Uniwersytecie;
- 3) żołnierze zawodowi pełniący służbę w Akademii pełnią tę służbę w Uniwersytecie;
- 4) pracownicy zatrudnieni w Akademii stają się pracownikami Uniwersytetu;
- 5) studenci Akademii stają się studentami Uniwersytetu;
- 6) uczestnicy studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego oraz innych form kształcenia Akademii stają się uczestnikami odpowiednio studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego oraz innych form kształcenia Uniwersytetu;
- 7) osoby przyjęte do szkoły doktorskiej Akademii stają się osobami przyjętymi do szkoły doktorskiej Uniwersytetu.

Art. 6. 1. W terminie do zakończenia drugiej, po utworzeniu Uniwersytetu, ewaluacji jakości działalności naukowej Uniwersytet dostosuje się do wymogów określonych w art. 16

ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁾).

2. Jeżeli Uniwersytet nie spełni wymogu, o którym mowa w ust. 1, traci prawo do posługiwania się nazwą Uniwersytet.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, nową nazwę Uniwersytetu określi, w drodze rozporządzenia, Minister Obrony Narodowej.

Art. 7. 1. Członkowie senatu Akademii wybrani na kadencję rozpoczną w dniu 1 września 2024 r. stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu członkami senatu Uniwersytetu pierwszej kadencji.

2. Pierwszym rektorem Uniwersytetu, na okres do końca kadencji rozpoczętej w dniu 4 marca 2024 r., staje się z dniem utworzenia Uniwersytetu rektor Akademii.

3. Pierwsza kadencja senatu Uniwersytetu kończy się z upływem kadencji senatu trwającej w dniu utworzenia Uniwersytetu.

4. Pierwszej kadencji senatu Uniwersytetu i rektora Uniwersytetu nie wlicza się do liczby kadencji, o których mowa odpowiednio w art. 30 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

5. Uczelniana komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach nauczycieli akademickich, komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach studentów, komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach doktorantów, odwoławcza komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach studentów, odwoławcza komisja dyscyplinarna orzekająca w sprawach doktorantów, rzecznicy dyscyplinarni do spraw nauczycieli akademickich oraz rzecznicy dyscyplinarni do spraw studentów Akademii stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu odpowiednio uczelnianą komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach nauczycieli akademickich, komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach studentów, komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach doktorantów, odwoławczą komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach studentów, odwoławczą komisją dyscyplinarną orzekającą w sprawach doktorantów, rzecznikami dyscyplinarnymi do spraw nauczycieli akademickich oraz rzecznikami dyscyplinarnymi do spraw studentów Uniwersytetu i działają do końca kadencji trwających w dniu utworzenia Uniwersytetu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

6. Organy samorządu studenckiego oraz samorządu doktorantów Akademii stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu organami odpowiednio samorządu studenckiego i samorządu doktorantów Uniwersytetu.

Art. 8. Przepisy wewnętrzne Akademii, z wyłączeniem statutu, stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu przepisami wewnętrznymi Uniwersytetu.

Art. 9. Traci moc ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o utworzeniu Akademii Sztuki Wojennej (Dz. U. poz. 906).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zakłada utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego, zwanego dalej „Uniwersytetem”, który powstanie w wyniku przekształcenia istniejącej Akademii Sztuki Wojennej, zwanej dalej „Akademią”. Proces ten zakłada transformację Akademii w uczelnię, która poprzez swoją działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą będzie wiodącym, również w wymiarze międzynarodowym, ośrodkiem rozwoju myśli strategicznej, innowacji technologicznych oraz interdyscyplinarnych badań nad bezpieczeństwem. Przekształcenie to umożliwi realizację zaawansowanych programów badawczych w obszarze obronności i bezpieczeństwa, inżynierii bezpieczeństwa oraz kształcenie wojskowe i cywilne na najwyższym poziomie we współpracy z uniwersytetami obrony państw sojuszników.

W obliczu współczesnych zagrożeń, zarówno militarnych, jak i niemilitarnych, istnieje pilna potrzeba utworzenia uczelni, która skupi się na zagadnieniach związanych z obronnością, odpornością państwa i społeczeństwa oraz inżynierii bezpieczeństwa. Współczesne środowisko bezpieczeństwa ulega dynamicznym zmianom, a wojna za naszą wschodnią granicą dowodzi, że nowe konflikty stają się coraz bardziej złożone i wielowymiarowe. Nowa uczelnia musi pełnić rolę wiodącego podmiotu koncepcyjnego, naukowego oraz dydaktycznego niezbędnego do przygotowania kadr na poszczególnych szczeblach zarządzania państwem oraz dowodzenia siłami zbrojnymi. Aktualna struktura Akademii, mimo że obecnie jest istotna dla systemu obronności Polski, nie w pełni odpowiada na współczesne wyzwania związane z koniecznością integracji wojskowych i cywilnych aspektów bezpieczeństwa, planowany wzrost liczebności armii, wdrażane nowe technologie w uzbrojeniu, a także na zapotrzebowanie na zaawansowane interdyscyplinarne badania naukowe oraz innowacje technologiczne.

Przekształcenie Akademii w Uniwersytet będzie kolejnym, naturalnym etapem w rozwoju Akademii, która od lat kształci oficerów i specjalistów na najwyższym poziomie, odgrywając kluczową rolę w polskim systemie bezpieczeństwa i obronnym. Uniwersytet, opierając się na solidnych fundamentach stworzonych przez Akademię, będzie kontynuował te działania, rozwijając je w znacznie szerszym obszarze badawczo-dydaktycznym. Uniwersytet wzmocni dorobek Akademii, poszerzając ofertę edukacyjną i badawczą, dostosowaną do dynamicznie zmieniających się wyzwań współczesnego świata.

W kontekście wojny za naszą wschodnią granicą oraz dynamicznie rozwijających się Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Uniwersytet stanie się podstawowym filarem nowego systemu szkolnictwa wojskowego. Dzięki interdyscyplinarnemu podejściu Uniwersytet

umożliwi integrację wiedzy wojskowej, nauk społecznych i inżynieryjno-technicznych, co pozwoli na kompleksowe przygotowanie kadr do skutecznego reagowania na obecne i dające się przewidzieć zagrożenia. Uczelnia, łącząc nauki społeczne i inżynieryjne, będzie również stanowić zaplecze koncepcyjne dla projektu Tarcza Wschód, którego celem jest wzmocnienie odporności Polski na wschodniej flance NATO. Uniwersytet będzie wspierał ten projekt, dostarczając ekspertyz, analiz strategicznych oraz nowoczesnych rozwiązań w zakresie technologii obronnych, które przyczynią się do lepszego zabezpieczenia granic i zwiększenia odporności państwa. Uniwersytet będzie pełnić kluczową rolę w kształceniu liderów odpowiedzialnych za budowanie i wzmacnianie odporności państwa oraz ochronę ludności przed współczesnymi zagrożeniami. Uczelnia będzie przygotowywać specjalistów zdolnych do efektywnego zarządzania kryzysami, reagowania na zagrożenia hybrydowe oraz inne wyzwania, które mogą zagrozić stabilności państwa i bezpieczeństwu naszych obywateli.

Akademia jest uczelnią wojskową – publiczną uczelnią akademicką nadzorowaną przez Ministra Obrony Narodowej. Akademię powołano do życia w drodze ustawy z dnia 1 października 2016 r. Uczelnia sięga do tradycji utworzonej w 1765 r. Akademii Szlacheckiego Korpusu Jego Królewskiej Mości i Rzeczypospolitej, zwanej Szkołą Rycerską. Dziedziczy tradycje Wojskowej Szkoły Aplikacyjnej (1820–1831), Wojennej Szkoły Sztabu Generalnego i Wyższej Szkoły Wojennej (1919–1946). Od 1947 r. funkcjonowała Akademia Sztabu Generalnego, przekształcona w 1990 r. w Akademię Obrony Narodowej.

Obecnie Akademia kształci studentów cywilnych na studiach I i II stopnia, jednolitych studiach magisterskich, doktorantów w szkole doktorskiej oraz prowadzi kształcenie i szkolenie żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach systemu doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych, systemu kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych, a także kadry cywilne na kursach obronnych i wyższych kursach obronnych przygotowujących do pracy w instytucjach na wszystkich szczeblach zarządzania i kierowania bezpieczeństwem państwa. Ponadto Akademia organizuje szkolenie kadr rezerwy, kształcenie żołnierzy innych państw oraz utrzymuje gotowość do kształcenia kadr oficerskich w czasie wojny. Akademia kształci również kadry naukowe na potrzeby własne i innych instytucji działających w sferze obronności i bezpieczeństwa państwa oraz świadczy usługi doradcze i eksperckie.

Głównym celem doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest profesjonalne przygotowanie i rozwijanie kwalifikacji oraz

kompetencji żołnierzy do właściwej realizacji powierzanych im zadań na wszystkich szczeblach zarządzania i dowodzenia, w środowisku krajowym i międzynarodowym.

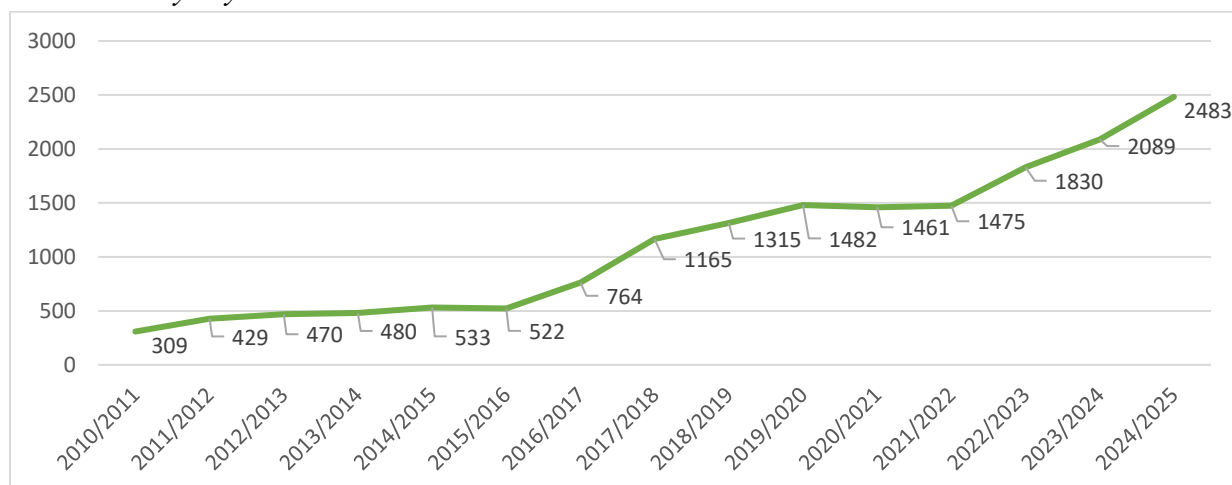
Do najważniejszych form doskonalenia realizowanych w Akademii należą następujące studia podyplomowe i kursy:

1. *Podyplomowe Studia Polityki Obronnej (PSPO)* trwające 2 semestry, realizowane w trybie niestacjonarnym. Studia przeznaczone są dla oficerów planowanych do wyznaczenia na stanowisko służbowe zaszergowane do stopnia etatowego generała brygady/kontradmirala.
2. *Wyższy Kurs Operacyjno-Strategiczny (WKOS)* trwający 2 semestry, realizowany w trybie stacjonarnym. Kurs jest przeznaczony dla kandydatów na stanowiska służbowe zaszergowane do stopnia etatowego pułkownika (komandora).
3. *Podyplomowe Studia Operacyjno-Taktyczne (PSOT)* trwające 2 semestry, realizowane w trybie stacjonarnym. Studia są przeznaczone dla oficerów planowanych do wyznaczenia na stanowiska służbowe zaszergowane do stopnia etatowego majora pionów funkcjonalnych dowódczego i sztabowego.

W ramach przedmiotowego systemu w 2024 r. w Akademii były realizowane formy kwalifikacyjne dla ponad 300 oficerów i doskonalące dla ponad 3500 żołnierzy zawodowych. Stanowi to 33 % wszystkich form procesu doskonalenia zawodowego realizowanych w uczelniach wojskowych. W 2025 r. liczba kształconych i szkolonych w Akademii żołnierzy wzrośnie do 4340.

Zakłada się, że w związku ze zwiększaniem liczebności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w kolejnych latach znacznie wzrośnie liczba kształconych oficerów na wyżej wymienionych formach kwalifikacyjnych. Należy zaznaczyć, że liczba kandydatów na oficerów kształconych na studiach wyższych w akademiach wojskowych od roku akademickiego 2010/2011 wzrosła 8-krotnie, tj. z 309 do 2483.

Wykres. 1. *Limity przyjęć kandydatów na oficerów w uczelniach wojskowych w ramach studiów wyższych*

Pochodną tego trendu będzie potrzeba kształcenia i szkolenia kilkakrotnie wyższych stanów osobowych oficerów w kolejnych latach. Szacuje się, że w odniesieniu do głównych form kwalifikacyjnych dla oficerów starszych (PSOT, WKOS, PSPO) liczba kształconych wzrośnie z 141 w roku akademickim 2024/2025 do 680 w 2039/2040.

Tab. 1. *Prognoza stanów kształconych oficerów w ramach głównych form kwalifikacyjnych*

Forma kształcenia	2025/2026	2026/2027	2027/2028	2028/2029	2029/2030	2030/2031	2031/2032	2032/2033	2033/2034	2034/2035	2035/2036	2036/2037	2037/2038	2038/2039	2039/2040
PSOT	86	96	94	138	210	237	267	263	266	329	376	447	447	447	447
WKOS	35	35	35	35	38	38	55	84	95	107	105	106	132	150	179
PSPO	20	20	20	20	20	20	20	25	28	32	32	32	40	45	54
Razem	141	151	149	193	268	295	342	372	389	468	513	585	619	642	680

W roku akademickim 2023/2024 Akademia prowadziła 12 kierunków studiów I stopnia, 10 kierunków II stopnia oraz jeden kierunek jednolitych studiów magisterskich (prawo). Trzy kierunki: prawo, dowodzenie i historia są studiami o profilu praktycznym, dziewięć kierunków studiami o profilu ogólnoakademickim (bezpieczeństwo informacyjne i cyberbezpieczeństwo, bezpieczeństwo międzynarodowe i dyplomacja, bezpieczeństwo narodowe i obrona powszechna, bezpieczeństwo wewnętrzne, logistyka, lotnictwo, zarządzanie i dowodzenie, obronność i przygotowania obronne społeczeństwa oraz administracja). Łącznie w roku

akademickim 2023/2024 w Akademii studiowało ponad 2100 studentów cywilnych i 250 uczestników studiów podyplomowych.

Bardzo ważną częścią kształcenia w Akademii jest prowadzenie specjalistycznych kursów obronnych (KO) i wyższych kursów obronnych (WKO) realizowanych w ramach szkolenia obronnego. Kursy obronne są dedykowane dla osób wykonujących zadania obronne oraz kierujących wykonywaniem tych zadań w jednostkach administracji publicznej, jednostkach tworzonych przez organy samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców realizujących zadania obronne na rzecz państwa. Natomiast wyższe kursy obronne są kierowane do osób zajmujących najwyższe stanowiska kierownicze w organach oraz instytucjach administracji rządowej i samorządowej, w tym kreujących rozwiązania systemowe w obszarze bezpieczeństwa państwa (ministrowie, sekretarze i podsekretarze stanu, wojewodowie, marszałkowie województw i parlamentarzyści). Udział w takim kursie przynajmniej jednokrotny w trakcie kadencji zapewni wiedzę niezbędną do współkształtowania polityki bezpieczeństwa państwa. W obecnych uwarunkowaniach prawnych Akademia jest jedynym ośrodkiem akademickim w kraju upoważnionym do realizacji tego rodzaju szkoleń. Od wdrożenia w marcu 2022 r. nowej formuły szkolenia obronnego w ramach KO i WKO do końca sierpnia 2024 r. udział w nim wzięło ponad jedenaście tysięcy osób, w tym ponad dwieście osób w ramach WKO. Z uwagi na zmiany prawne w obszarze odporności państwa, dynamiczną sytuację geopolityczną oraz zdiagnozowane zagrożenia w obszarze bezpieczeństwa państwa, chcąc objąć szkoleniem obronnym jak największą liczbę osób realizujących zadania obronne, w najbliższych latach planuje się dwukrotnie zwiększyć limity uczestników WKO oraz powołać do życia mobilne zespoły szkoleniowe wraz z dedykowaną im problematyką szkoleniową do prowadzenia praktycznych szkoleń i ćwiczeń obronnych na wyraźne zapotrzebowanie administracji publicznej w terenie.

W świetle obowiązujących przepisów prawa (art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), dalej jako „ustawa PSWiN”), Akademia jest uczelnią akademicką. Uczelnia posiada uprawnienia wynikające z przyznanych kategorii naukowych: w naukach o bezpieczeństwie (A+), w naukach o zarządzaniu i jakości (B+), w naukach prawnych (B+), jak również prowadzi działalność naukową w dyscyplinie naukowej historia (kategoria B). Minimalne wymagania przypisane do uczelni akademickich to prowadzenie działalności naukowej w co najmniej jednej dyscyplinie naukowej, dysponującej co najmniej kategorią naukową B+. Akademia

spełnia te wymagania, a ponadto prowadzi studia pierwszego i drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie oraz kształcenie w szkole doktorskiej.

Przepis art. 16 ust. 3 ustawy PSWiN stanowi, iż wyraz „uniwersytet” jest zastrzeżony dla nazwy uczelni akademickiej posiadającej kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych lub artystycznych, zwanych dalej „dyscyplinami”, zawierających się w co najmniej 3 dziedzinach nauki lub sztuki. Tym samym, na obecnym etapie, Akademia nie spełnia minimalnych wymagań formalnych wynikających z ustawy PSWiN, gdyż posiada trzy kategorie naukowe co najmniej B+ w jednej dziedzinie nauki (dziedzina nauk społecznych).

W związku z powyższym w ramach transformacji Akademii w Uniwersytet zostaną utworzone dwie nowe dyscypliny naukowe: *inżynieria bezpieczeństwa* oraz *inżynieria lądowa, geodezja i transport*. To właśnie te dwie dyscypliny będą podstawą nowego filaru działalności Uniwersytetu. W ramach przyjętego modelu przewiduje się konsolidację i dalszy rozwój istniejących i nowych obszarów badawczych.

Ścieżka dojścia do spełnienia przez Uniwersytet ustawowych wymogów przewiduje konsolidację dyscyplin społecznych i humanistycznych, rozwój dyscyplin inżynieryjno-technicznych, budowę nowoczesnej infrastruktury, umiędzynarodowienie badań i kształcenia oraz konsekwentne monitorowanie wskaźników postępu, co pozwoli na osiągnięcie wymaganego ustawowo progu sześciu dyscyplin z trzech dziedzin do końca drugiej ewaluacji. Ten spójny plan ma zapewnić, że proces budowania Uniwersytetu będzie przebiegał w sposób kontrolowany, transparentny i zgodny z wymogami prawa.

W dziedzinie nauk społecznych rozwijane będą nauki o bezpieczeństwie, nauki o zarządzaniu i jakości oraz nauki prawne. W dziedzinie humanistycznej kluczowe znaczenie zachowa dyscyplina historia, która w ramach umiędzynarodowienia badań zyska dodatkowy potencjał rozwojowy. Wreszcie w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych planowane jest utworzenie i dynamiczny rozwój dyscyplin inżynieria bezpieczeństwa oraz inżynieria lądowa, geodezja i transport. To właśnie te dwie dyscypliny będą stanowiły podstawę dla nowego filaru działalności Uniwersytetu, którego centrum stanie się planowany Wydział Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa. Dzięki takiej konfiguracji uczelnia osiągnie wymagany ustawowo próg sześciu dyscyplin z trzech dziedzin.

Przyjęto założenie, że okres przejściowy zostanie podzielony na trzy etapy. W pierwszym, obejmującym okres do osiemnastu miesięcy od utworzenia Uniwersytetu, nastąpią przede

wszystkim działania organizacyjno-kadrowe, czyli utworzenie nowych struktur wydziałowych, zatrudnienie wysoko wykwalifikowanej kadry naukowej, rozpoczęcie kształcenia na nowych kierunkach oraz wdrożenie mechanizmów nadzoru nad procesem ewaluacji. Istotnym elementem będzie także umiędzynarodowienie oferty dydaktycznej i badawczej, co ma przyczynić się do włączenia uczelni w europejskie i natowskie sieci badawcze. W drugim etapie kluczowe będzie uruchomienie nowoczesnej infrastruktury badawczo-rozwojowej, w tym laboratoriów symulacyjnych, centrów dowodzenia, zaplecza cybernetycznego oraz komponentów do badań CBRN. Równolegle Uniwersytet zainicjuje i będzie realizował projekty badawczo-rozwojowe, zarówno krajowe, jak i międzynarodowe, we współpracy z przemysłem, administracją publiczną i partnerami zagranicznymi. Celem trzeciego etapu, obejmującego okres pomiędzy pierwszą a drugą ewaluacją, stanie się konsolidacja dorobku naukowego w nowych dyscyplinach oraz podnoszenie kategorii w tych, które już funkcjonują. Szczególna uwaga zostanie poświęcona publikacjom w renomowanych czasopismach naukowych, ochronie własności intelektualnej, a także kształceniu doktorantów w szkole doktorskiej.

Ważnym elementem okresu przejściowego będzie integracja działań badawczych i dydaktycznych z realizacją zadań państwowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności. Uczelnia, jako jedyny ośrodek tego typu w kraju, będzie generowała efekty publiczne o wymiernym znaczeniu: wzrost liczby wyszkolonych kadr, umiędzynarodowienie środowiska akademickiego oraz transfer technologii dla potrzeb bezpieczeństwa narodowego. Cały proces rozwoju pozostaje neutralny względem budżetu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, ponieważ uczelnia jest finansowana z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej w ramach limitu wydatków obronnych oraz przy wykorzystaniu środków własnych uczelni i projektowych.

Projektodawca przewidział także mechanizm gwarancyjny, który eliminuje ryzyko trwałego odstępstwa od prawa. Jeżeli Uniwersytet nie spełni wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy PSWiN po upływie dwóch ewaluacji, utraci prawo do używania nazwy „uniwersytet”, a Minister Obrony Narodowej nada uczelni nową nazwę. Dzięki temu system zachowuje pełną przejrzystość i zabezpiecza interes publiczny. Konstrukcja upoważnienia ustawowego do wydania aktu wykonawczego uprawnia Ministra Obrony Narodowej do zmiany nazwy, jedynie po spełnieniu ustawowych przesłanek i w granicach wyznaczonych ustawą, zatem nie ma możliwości ponownego nadania uczelni nazwy „uniwersytet”. Tożsame upoważnienia

ustawowe są już w obowiązującym systemie prawa, takim przykładem może być chociażby art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2021 r. o utworzeniu Akademii Zamojskiej (Dz. U. poz. 1494).

Zakłada się, że w ramach nowych dyscyplin naukowych, tj.: *inżynieria bezpieczeństwa* oraz *inżynieria lądowa, geodezja i transport*, Uniwersytet będzie przygotowywać wysoko wykwalifikowaną kadrę inżynierską do wykonywania zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym w szczególności zapewnienia bezpieczeństwa ludności przez ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia, infrastruktury niezbędnej dla zaspokojenia potrzeb bytowych, dóbr kultury i środowiska w sytuacji zagrożenia w okresie pokoju, jak i wynikającymi z działań zbrojnych i ich następstw, a także do prowadzenia i realizacji wszystkich elementów i procedur zintegrowanego systemu zarządzania organami, podmiotami i zasobami ochrony ludności, w tym ryzykiem w każdej jednostce administracyjnej i każdym przedsiębiorstwie.

Istotnym aspektem utworzenia Uniwersytetu będzie kontynuacja rozwoju infrastruktury dydaktycznej i badawczej, co zapewni nowoczesne warunki kształcenia i prowadzenia badań na światowym poziomie. Na ten cel przewidziano środki w Planie Inwestycji Budowlanych MON na lata 2021–2035. Część z tych inwestycji infrastrukturalnych jest już w toku.

Utworzenie Uniwersytetu wpisuje się w proces transformacji systemu szkolnictwa wojskowego, który przyniesie nowe możliwości wielodziałowego kształcenia i badań naukowych w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Jako Uniwersytet instytucja ta będzie dalej kształcić wysoko wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinach nauk społecznych, humanistycznych oraz inżynieryjno-technicznych, przygotowując ich do pracy zarówno w służbach mundurowych, instytucjach rządowych, jak i międzynarodowych organizacjach czy sektorze prywatnym. Interdyscyplinarne programy studiów i kursów będą odpowiedzią na rosnące zapotrzebowanie na specjalistów związanych z szeroko pojętym bezpieczeństwem, dostosowując kształcenie do zmieniających się potrzeb współczesnego świata.

Utworzenie Uniwersytetu będzie wspierało również obronność państwa w zakresie budowania i rozwijania kompetencji cyfrowych. Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077, z późn. zm.) oraz planowana Strategia Cyfryzacji Państwa wprowadzają szereg praw, obowiązków i wizji w zakresie zapewnienia ochrony przed zagrożeniami m.in. w cyberprzestrzeni. Kształcenie kadry wojskowej i cywilnej w tym zakresie wspomogą cyfrowy rozwój państwa, a jednocześnie przyczyni się do zwiększenia zdolności obronnych. Ma to istotne znaczenie z uwagi na to, że Polska jest jednym z najczęściej atakowanych w cyberprzestrzeni krajów na świecie. Prowadzenie badań

naukowych uwzględniających technologię podwójnego zastosowania, w tym m.in. sztucznej inteligencji i technologii kwantowych, zwłaszcza pod kątem obronności państwa, sprawi, że Uniwersytet stanie się uczelnią cenioną w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Kształcenie łączące obszary cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa tradycyjnego sprawi, że Polska będzie w posiadaniu wysoko wykwalifikowanych specjalistów z zakresu cyberbezpieczeństwa, których wiedza i umiejętności są cenione na rynku i bardzo pożądane w sektorze publicznym przy realizacji zadań związanych m.in. z obsługą incydentów, przeciwdziałaniem dezinformacji w obszarze obronności czy funkcjonowaniem CSIRT, w tym CSIRT MON.

Uniwersytet będzie także odgrywać kluczową rolę w rozwoju nowych technologii, które znajdą zastosowanie nie tylko w sektorze wojskowym, ale również cywilnym. Zaawansowane badania interdyscyplinarne przyczynią się do innowacji, wspierając rozwój gospodarczy Polski oraz zwiększając jej konkurencyjność na arenie międzynarodowej. Marka Uniwersytetu ułatwi przyciągnięcie wybitnych naukowców oraz ekspertów z różnych dziedzin. Taka zmiana pozytywnie wpłynie także na szanse absolwentów w zakresie awansu i rozwoju kariery zarówno w siłach zbrojnych, jak i w innych instytucjach związanych z bezpieczeństwem i obronnością.

Uniwersytet przyczyni się do wzmocnienia współpracy międzynarodowej oraz integracji oferty naukowo-dydaktycznej z innymi uniwersytetami obrony, zwłaszcza w ramach NATO. Umiedzynarodowienie kształcenia umożliwi przyciągnięcie zagranicznych słuchaczy i studentów oraz uznanych ekspertów, co dodatkowo zwiększy zdolności naukowe i dydaktyczne w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa.

Uniwersytet, prowadząc interdyscyplinarne badania w co najmniej sześciu dyscyplinach naukowych, stanie się kluczowym partnerem dla sektora zbrojeniowego i technologicznego, umożliwiając realizację wspólnych projektów badawczo-rozwojowych oraz transferu technologii, co przyczyni się do wzrostu innowacyjności i zdolności obronnych państwa. Dzięki interdyscyplinarnym badaniom naukowym oraz zwiększonej współpracy z ośrodkami międzynarodowymi, nowa uczelnia będzie mogła aktywnie uczestniczyć w tworzeniu strategii bezpieczeństwa i strategii dziedzinowych oraz przygotowywaniu analiz i ekspertyz niezbędnych do podejmowania strategicznych decyzji w zakresie bezpieczeństwa narodowego.

Dzięki nowym impulsom Uniwersytet zyska również na poprawie standardów kształcenia, zarówno oficerów, jak i studentów cywilnych, na różnych poziomach i formach edukacji. W połączeniu z rozwijaniem współpracy z firmami z sektora zbrojeniowego i technologicznego,

Uniwersytet stanie się kluczowym partnerem w realizacji projektów badawczo-rozwojowych oraz transferu technologii, co pozwoli na połączenie teorii z praktyką.

Ponadto Uniwersytet będzie mógł w szerszym niż dotychczas Akademia stopniu aktywnie uczestniczyć w kształtowaniu polskiej polityki obronnej, oferując analizy strategiczne i ekspertyzy, które mogą bezpośrednio wpływać na decyzje związane z bezpieczeństwem narodowym oraz rozwojem sił zbrojnych. Dzięki swojej pozycji i nowym zasobom Uniwersytet będzie miał również większe możliwości tworzenia sieci współpracy z innymi uczelniami, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Współpraca z równorzędnymi uniwersytetami obrony państw sojusznicznych, ośrodkami badawczymi oraz agencjami będzie sprzyjać wymianie informacji oraz koordynacji działań w obszarze bezpieczeństwa i obronności, co może odegrać kluczową rolę w monitorowaniu zagrożeń oraz wspólnym reagowaniu na nowe wyzwania.

Zaproponowany w projekcie ustawy sposób utworzenia Uniwersytetu polega na przekształceniu Akademii na wzór utworzenia Uniwersytetu Kaliskiego im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, zgodnie z ustawą z dnia 14 kwietnia 2023 r. o utworzeniu Uniwersytetu Kaliskiego im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego oraz zmianie nazw niektórych uczelni akademickich (Dz. U. poz. 905). Zgodnie z tą ustawą Akademię Kaliską przekształcono w Uniwersytet z zachowaniem ciągłości jego działalności oraz przejęciem praw i obowiązków, a także jednostek organizacyjnych oraz zatrudnionego personelu. Taki model transformacji zapewnia płynność operacyjną, minimalizuje ryzyko organizacyjne i pozwala na stopniowe dostosowanie uczelni do nowych wymogów. Projekt ustawy zakłada, że w terminie do zakończenia drugiej, po utworzeniu Uniwersytetu, ewaluacji jakości działalności naukowej dostosuje się on do wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy PSWiN, tj. będzie posiadać kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych lub artystycznych zawierających się w co najmniej 3 dziedzinach nauki lub sztuki. Uniwersytet Kaliski nie jest jedynym przykładem stopniowego procesu przekształcania uczelni. Podobne przypadki warunkowego (czasowego) przyznania uczelni uprawnień podmiotu posiadającego wyższą kategorię naukową, o podobnej perspektywie czasowej dostosowania się do przyznanej kategorii, tj. do zakończenia pierwszej albo drugiej ewaluacji, przewidziano m.in. dla Akademii Piotrkowskiej czy Akademii Zamojskiej.

Projekt ustawy reguluje sprawy związane z ciągłością działalności dydaktycznej, szkoleniowej i badawczej Akademii. Zakładając kontynuację wszystkich dotychczasowych form szkolenia, kształcenia i doskonalenia zawodowego, w projekcie ustawy zawarto przepisy związane z przeniesieniem uprawnień znoszonej Akademii na Uniwersytet.

Przewidziano również kontynuację realizacji zawartych umów, przez przejęcie praw i obowiązków, których podmiotem była Akademia, na bazie której tworzony jest Uniwersytet.

Projekt określa również zasady „przejęcia” przez Uniwersytet pracowników, żołnierzy zawodowych, studentów, doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych i innych uczestników kursów realizowanych w Akademii. Z dniem powstania Uniwersytetu stają się oni pracownikami, studentami, doktorantami i słuchaczami Uniwersytetu. Rozstrzyga on także o przyznaniu Uniwersytetowi prawa własności i innych praw majątkowych znoszonej Akademii w zakresie wyposażenia w mienie.

Przedmiotowy projekt ustawy proponuje rozwiązania pozwalające na niezakłócone funkcjonowanie Uniwersytetu w pierwszych latach jego działalności oraz zapewnia niezbędny okres na formalną likwidację Akademii. Projekt przewiduje, że dotychczasowy Rektor Akademii i Senat stają się z dniem utworzenia Uniwersytetu odpowiednio pierwszym rektorem Uniwersytetu i członkami Senatu Uniwersytetu. Ich zadaniem będzie w szczególności zorganizowanie Uniwersytetu.

Koszty wynikające z utworzenia Uniwersytetu uwzględniają niezbędne zwiększenie potencjału osobowego wynikające ze wzrostu liczby nauczycieli akademickich i personelu administracyjnego, w następstwie utworzenia nowych dyscyplin naukowych, jak również zwiększenia stanu osobowego pozostałych wydziałów uczelni, szczególnie Wydziału Wojskowego. Koszty te obejmują również rozbudowę infrastruktury uczelni, w tym innowacyjnego Zespołu laboratoriów systemów dowodzenia, wsparcia i zabezpieczenia działań Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej ze szkolnym ośrodkiem dowodzenia i cyberbezpieczeństwa. Należy zaznaczyć, że wraz ze wzrostem liczebności sił zbrojnych wiele z planowanych przedsięwzięć, w tym infrastrukturalnych, należałoby przeprowadzić również w przypadku nietworzenia Uniwersytetu. Łączne koszty rozbudowy potencjału uczelni w zakresie rzeczowym i osobowym w perspektywie do 2035 r. szacowane są na kwotę około 643,145 mln zł. W ramach tej sumy niezbędne nakłady wynikające wprost z utworzenia Uniwersytetu według szacunków powinny zamknąć się kwotą rzędu 99,053 mln zł. Koszty te wynikają z potrzeby utworzenia nowego wydziału, w tym koszty osobowe – 75,589 mln zł, pozostałe koszty związane z utrzymaniem nowej infrastruktury Uniwersytetu – 22,594 mln zł, a także jednorazowe koszty związane ze zmianą nazwy uczelni – 0,870 mln zł. Planuje się, że na realizację tych przedsięwzięć ze środków własnych przyszły Uniwersytet wyasygnuje około 37,2 mln zł, co stanowi prawie 37,56 % potrzeb finansowych w tym zakresie.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy to 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, a proponowany termin utworzenia Uniwersytetu został określony na dzień 1 marca 2026 r. Termin utworzenia Uniwersytetu wynika z potrzeby umożliwienia płynnego przejęcia zobowiązań finansowych, majątkowych i organizacyjnych Akademii. Rozwiązanie to ma charakter techniczny i nie wpływa na ciągłość kształcenia studentów ani przebieg procesów dydaktycznych, bowiem w art. 5 projektu przewidziano, że wszyscy studenci, doktoranci, słuchacze i pracownicy zachowują swoje prawa i obowiązki, co zapewnia pełną ochronę ciągłości toku studiów. Dodatkowo okres ten pokrywa się z rytmem krajowego systemu oceny jakości nauki, w którym ewaluacje są przeprowadzane w cyklu 4-letnim. Proponowana przez projektodawcę data utworzenia Uniwersytetu zapewni 8-letni horyzont czasowy na zbudowanie potencjału naukowego w nowych dyscyplinach, w tym: zatrudnienie kadry, rozwój zespołów badawczych, zgromadzenie dorobku naukowego i realizację projektów badawczo-rozwojowych.

Zgodnie z ustawą PSWiN prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej i rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480).

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena Skutków Regulacji projektu nie była dokonywana w trybie § 32 ww. uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, lecz w trybie § 42 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów. Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Przedmiot projektowanego aktu prawnego nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Ustawa o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Władysław Kosiniak-Kamysz Wiceprezes Rady Ministrów – Minister Obrony Narodowej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu płk prof. dr hab. inż. Leszek ELAK Tel.: 261-813-464, l.elak@akademia.mil.pl	Data sporządzenia 18.11.2025 Źródło: Inne Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD 280
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zachodzące zmiany w środowisku bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego dyktują konieczność gruntownej zmiany filozofii prowadzenia wojny i działań wojennych oraz równoległego kształtowania odporności państwa na zagrożenia w wymiarze militarnym, cywilnym, technologicznym i informacyjnym. Współczesne domeny operacyjne nie funkcjonują w izolacji, lecz tworzą jedno, ściśle zintegrowane środowisko operacyjne, w którym przewaga wynika z ich jednoczesnego i skoordynowanego wykorzystania. Wnioski płynące z wojny w Ukrainie wymuszają odejście od tradycyjnej koncepcji działań połączonych, w których domeny współdziałały jedynie w ramach sumy odrębnych operacji, na rzecz działań wielodomenowych, integrujących wszystkie środowiska walki w czasie rzeczywistym. Oznacza to przejście od klasycznego modelu dowodzenia jednostką organizacyjną do zarządzania „polem walki” w skali strategicznej, obejmującym zarówno przestrzeń geograficzną, jak i informacyjną oraz technologiczną. Wysoka precyzja i zasięg rażenia, skutki uderzeń, świadomość sytuacyjna oraz możliwość zobrazowania sytuacji w czasie rzeczywistym radykalnie zwiększają wymagania wobec kształcenia wyższych kadr dowódczych Wojska Polskiego. Skrócony czas reakcji i podejmowania decyzji, przy pełnym wsparciu technicznym i technologicznym, wymaga od dowódców kompetencji zapewniających „pełne spektrum przewagi nad przeciwnikiem” oraz zdolności do skutecznego budowania odporności całego systemu bezpieczeństwa narodowego.

Aby można było realnie mówić o osiągnięciu przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej i państwo zdolności do sprostania współczesnym wyzwaniom w sferze szeroko rozumianego bezpieczeństwa, niezbędne jest stworzenie ośrodka, który będzie odpowiedzialny za kształtowanie kompetencji takich jak przywództwo strategiczne, zdolność do współpracy międzysektorowej, komunikacja w sytuacjach kryzysowych czy zarządzanie złożonymi procesami. W dobie dynamicznych zmian geopolitycznych i technologicznych to właśnie ludzie, ich wiedza, umiejętności, doświadczenie i kompetencje są najważniejszym zasobem, który decyduje o skuteczności reakcji państwa na zagrożenia. Wysoko wykwalifikowani liderzy, zdolni do działania w środowisku wielodomenowym, wymagają kształcenia w strukturach zapewniających dostęp do najnowszej wiedzy, badań interdyscyplinarnych i praktyki operacyjnej. Obecny model nie jest w stanie w pełni odpowiedzieć na te potrzeby, dlatego utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego, zwanego dalej „Uniwersytetem”, staje się pilnym zadaniem o znaczeniu strategicznym, gwarantującym rozwój kadr, które będą w stanie sprostać wyzwaniom przyszłości i wzmacniać odporność całego systemu bezpieczeństwa państwa.

Opisane powyżej zmiany i wyzwania zostały jednoznacznie dostrzeżone w pracach nad Strategią Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których wśród kluczowych priorytetów wskazano m.in.:

- a) wzmacnianie zdolności wojska do odstraszania i obrony (np. Tarcza Wschód) przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa państwa oraz w ramach kolektywnej obrony NATO,
- b) zwiększanie zdolności do wpływania na kształt systemu międzynarodowego, m.in. poprzez kształtowanie polityki NATO i UE w sposób zgodny z interesami bezpieczeństwa Polski,
- c) rozwijanie systemu powszechnej obrony i kształtowania odporności państwa, w tym integracji elementów systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, zwiększenia odporności państwa, ochrony ludności, obrony cywilnej oraz bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni, kosmosie i sferze informacyjnej.

Przyjęta przez Radę Ministrów Strategia Bezpieczeństwa Narodowego wymaga jeszcze zatwierdzenia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

W kontekście pierwszego z priorytetów, status uniwersytetu umożliwi stworzenie zaawansowanego, wielodomenowego modelu kształcenia oficerów i specjalistów, który będzie w pełni odpowiadał na potrzeby

modernizacji technicznej i doktrynalnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w tym realizacji programów takich jak Tarcza Wschód. Integracja wiedzy teoretycznej z praktyką operacyjną, dostęp do najnowszych technologii symulacyjnych oraz udział w międzynarodowych projektach badawczych pozwolą przygotować kadrę zdolną do skutecznego odstraszenia i obrony zarówno w wymiarze narodowym, jak i w ramach kolektywnej obrony NATO. Absolwenci Uniwersytetu, posiadający pogłębione kompetencje w zakresie dowodzenia w środowisku wielodomenowym, będą w stanie działać w warunkach wysokiej presji czasowej, przy pełnym wsparciu technologicznym, zapewniając Polsce przewagę strategiczną nad potencjalnym przeciwnikiem.

W kontekście drugiego z celów, zapewnienie kształcenia na poziomie uniwersyteckim umożliwi przygotowanie kadry zdolnej do zajmowania wysokich, flagowych stanowisk w strukturach NATO i UE, co bezpośrednio przełoży się na możliwość wpływania na decyzje strategiczne w skali globalnej. Absolwenci Uniwersytetu, posiadający interdyscyplinarne wykształcenie oraz praktyczne doświadczenie w obszarze bezpieczeństwa wielodomenowego, będą mogli aktywnie kształtować politykę sojuszniczą i unijną w zgodzie z polską racją stanu.

W kontekście trzeciego celu, status uniwersytetu pozwoli na szeroką integrację kształcenia wojskowego i cywilnego, rozwój badań naukowych nad odpornością państwa oraz prowadzenie programów edukacyjnych, które będą przygotowywać całe spektrum specjalistów, począwszy od oficerów liniowych po ekspertów od bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, cyberbezpieczeństwa, ochrony ludności i obrony cywilnej. Przenikanie się sfery cywilnej i wojskowej stanie się fundamentem nowego modelu dydaktyczno-badawczego, odpowiadającego realiom współczesnych zagrożeń i wyzwaniom przyszłości.

Status akademii wojskowej w obecnym kształcie ogranicza możliwości przygotowania tak szerokiego i zintegrowanego modelu kształcenia, zarówno w sferze dydaktycznej, jak i badawczej. Akademia Sztuki Wojennej, dalej zwana „Akademią”, jest jednostką wyspecjalizowaną, ale jej profil oraz uprawnienia akademickie nie pozwalają na pełne wykorzystanie potencjału dydaktyczno-badawczego w wymiarze międzynarodowym, interdyscyplinarnym i cywilno-wojskowym. Choć teoretycznie możliwe byłoby poszerzenie oferty edukacyjnej w ramach obecnej struktury, praktyka pokazuje, że brak statusu uniwersytetu utrudnia tworzenie nowych kierunków o profilu akademickim, pozyskiwanie wysokiej klasy kadry zewnętrznej, nawiązywanie partnerskich relacji z najlepszymi uczelniami zagranicznymi oraz prowadzenie badań na skalę porównywalną z wiodącymi ośrodkami NATO.

Podobne podejście do kształcenia najwyższych kadr obronnych funkcjonuje w wielu państwach sojuszniczych, gdzie kluczowe instytucje edukacyjne posiadają status uniwersytetów, co umożliwia im pełne integrowanie badań naukowych, kształcenia wojskowego i cywilnego oraz współpracy międzynarodowej. Przykładem jest National Defense University w Waszyngtonie, będący głównym ośrodkiem kształcenia strategicznego dla sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych i ich sojuszników, którego struktura i uprawnienia pozwalają na prowadzenie interdyscyplinarnych studiów obejmujących bezpieczeństwo narodowe, przywództwo strategiczne, zarządzanie obronnością, cyberbezpieczeństwo oraz analizę środowiska międzynarodowego. W części państw nazwy instytucji nie odnoszą się bezpośrednio do słowa „uniwersytet”, jednak de facto realizują one wszystkie zadania typowe dla uczelni uniwersyteckich. Prowadzą one interdyscyplinarne badania, kształcą kadry wojskowe i cywilne na najwyższym poziomie, współpracują międzynarodowo oraz przygotowują liderów zdolnych do działania w złożonym środowisku bezpieczeństwa. Przekształcenie w Uniwersytet wpisuje się w ten międzynarodowy standard, umożliwiając Polsce stworzenie porównywalnego ośrodka kształcenia i badań, zdolnego do przygotowania liderów bezpieczeństwa w skali krajowej i sojuszniczej.

Dotychczasowa formuła funkcjonowania Akademii, utworzonej w 2016 r. w wyniku przekształcenia Akademii Obrony Narodowej, nie sprawdza się również w odniesieniu do kształcenia cywilnego. W latach 2016–2025 odnotowano wyraźny spadek liczby studentów: z 8038 w 2016 r., do 2976 w 2020 r., w 2024 r. jedynie 2481, w 2025 r. – 2517. Limity naboru na studia cywilne (stacjonarne i niestacjonarne) wynosiły w: 2022 r. – 2230 miejsc, 2023 r. – 2180 miejsc, 2024 r. – 2040 miejsc, 2025 r. 2570 miejsc, natomiast w ramach rekrutacji przyjęto w: 2022 r. – 1161 osób, 2023 r. – 1055 osób, 2024 r. – 1089 osób, w 2025 r. – 1298 osób. Oznacza to, że średnio około 1000 miejsc w ramach każdej rekrutacji pozostało wolnych.

Podobne negatywne tendencje obserwuje się w zakresie kształcenia doktorantów oraz w dalszych postępowaniach awansowych, co świadczy o ograniczonej zdolności obecnej struktury do przyciągania i utrzymania najzdolniejszych kandydatów. Trend ten jednoznacznie wskazuje na malejącą rozpoznawalność i atrakcyjność oferty edukacyjnej, zarówno w kraju, jak i w środowisku międzynarodowym. Po zmianie nazwy w 2016 r. marka Akademii nie utrwaliła

się w świadomości szerokiego grona interesariuszy, co ogranicza jej zdolność do przyciągania najlepszych studentów oraz partnerów zewnętrznych. Istnieje pilna potrzeba odwrócenia tego trendu i stworzenia silnego, rozpoznawalnego ośrodka akademickiego, który w sposób zintegrowany będzie rozwijał oba filary swojej misji: kształcenie cywilne i wojskowe.

W środowisku akademickim i w oczach interesariuszy zagranicznych „uniwersytet” kojarzy się z pełnym spektrum kształcenia i badań naukowych, obejmujących wiele dyscyplin i poziomów studiów, od licencjackich po kształcenie doktorantów w szkołach doktorskich. Akademia, szczególnie o profilu wojskowym, jest postrzegana jako uczelnia specjalistyczna, mniej uniwersalna, a tym samym mniej atrakcyjna dla studentów zagranicznych, partnerów naukowych i organizacji międzynarodowych. To wpływa na liczbę kandydatów oraz możliwości wymiany międzynarodowej.

Ograniczenia te przekładają się także na działalność naukowo-badawczą. Obecny status uczelni zmniejsza możliwości pozyskiwania środków z programów krajowych i międzynarodowych, które wymagają szerokiego spektrum dyscyplin i interdyscyplinarnych zespołów badawczych. To z kolei ogranicza udział w dużych projektach badawczych NATO czy Unii Europejskiej. Jednocześnie zachodzące w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej zmiany, w tym wdrażanie zdolności wielodomenowych, integracja nowych technologii i rozwój współpracy międzynarodowej, wymagają programów kształcenia łączących kompetencje operacyjne, technologiczne, strategiczne i dyplomatyczne.

Podsumowując, absolutnie kluczowe jest, aby Akademia przestała być tylko kolejną uczelnią wojskową i stała się centrum kształcenia liderów bezpieczeństwa XXI w. Oczekuje się, że Uniwersytet stanie się strategicznym centrum wiedzy, badań i innowacji w obszarze bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego. Jego zadaniem będzie tworzenie nowych koncepcji działania w warunkach konfliktów wielodomenowych, prowadzenie interdyscyplinarnych badań wspierających rozwój nowoczesnych technologii obronnych i cywilnych oraz dostarczanie ekspertyz niezbędnych do podejmowania strategicznych decyzji przez organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo kraju. Uniwersytet ma kształcić liderów, zarówno wojskowych, jak i cywilnych, zdolnych do zarządzania kryzysami, reagowania na zagrożenia hybrydowe, budowania odporności społeczeństwa oraz integrowania wysiłków różnych sektorów w sytuacjach zagrożeń.

Oczekiwane jest także, że uczelnia będzie partnerem w międzynarodowej współpracy bezpieczeństwa, zwłaszcza w ramach NATO i Unii Europejskiej, co pozwoli na wymianę doświadczeń, budowanie interoperacyjności i wzmacnianie pozycji Polski jako państwa odpowiedzialnego za bezpieczeństwo regionalne. Szczególnie istotny jest transfer wiedzy i technologii do sektora obronnego i gospodarki narodowej, wspieranie projektów takich jak Tarcza Wschód oraz kształcenie wysoko wykwalifikowanej kadry inżynierskiej, analitycznej i przywódczej. Uniwersytet ma być nie tylko miejscem kształcenia i badań, lecz także centrum kompetencji zdolnym do współpracy z administracją publiczną, sektorem przemysłowym i środowiskami międzynarodowymi.

Polska potrzebuje jednolitego, spójnego modelu edukacji i badań, który w sposób systemowy obejmie zarówno kompetencje wojskowe, jak i cywilne, tworząc pomost pomiędzy tymi dwoma filarami bezpieczeństwa. Tylko w ramach Uniwersytetu możliwe będzie pełne zintegrowanie kształcenia dowódców najwyższych szczebli i oficerów sztabowych z przygotowaniem ekspertów w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo wewnętrzne, ochrona ludności, cyberbezpieczeństwo, zarządzanie kryzysowe czy ochrona infrastruktury krytycznej. Tak zaprojektowany model edukacji i badań stanie się fundamentem budowania odporności państwa na całe spektrum zagrożeń. Nowa struktura pozwoli na prowadzenie interdyscyplinarnych badań o znaczeniu krajowym i międzynarodowym, łączenie wiedzy teoretycznej z praktyką operacyjną oraz rozwijanie innowacyjnych rozwiązań odpowiadających na wyzwania XXI wieku. Dzięki temu możliwe będzie nie tylko podniesienie jakości kształcenia, lecz także stworzenie silnego ośrodka eksperckiego, który w sposób bezpośredni wesprze procesy decyzyjne w państwie i strukturach sojuszniczych, przyciągając jednocześnie młode pokolenie do służby w obu obszarach – cywilnym i wojskowym.

Utworzenie Uniwersytetu domknie krajowy system kształcenia w obszarze bezpieczeństwa, integrując przygotowanie kadr dowódczych i cywilnych w spójnym modelu dydaktyczno-badawczym. Taka strukturalna synergia komponentu wojskowego i cywilnego zapewni w perspektywie strategicznej znaczące wzmocnienie odporności państwa na zagrożenia.

Brak utworzenia Uniwersytetu będzie skutkował ograniczaniem możliwości integracji kształcenia wojskowego i cywilnego oraz brakiem spójnego, nowoczesnego modelu edukacji i badań odpowiadającego realiom współczesnych

zagrożeń. Utrzymanie obecnej formuły funkcjonowania oznacza pogłębianie się spadku liczby studentów i doktorantów, ograniczoną zdolność przyciągania najlepszych kandydatów i kadry akademickiej oraz osłabienie pozycji Polski w międzynarodowym systemie kształcenia kadr bezpieczeństwa. Polska straci szansę na stworzenie ośrodka porównywalnego z wiodącymi uniwersytetami obronnymi państw NATO, co w dłuższej perspektywie przełoży się na mniejsze możliwości kształtowania polityki sojuszniczej i unijnej oraz spowolni rozwój systemu powszechnej obrony. Brak przedmiotowej jednostki uniwersyteckiej spowolni przygotowanie odpowiedniej liczby wysoko wykwalifikowanych liderów zdolnych do zarządzania bezpieczeństwem w wymiarze wielodomenowym, co wprost osłabi odporność państwa na zagrożenia. Utrzymanie obecnego statusu oznaczałoby dalsze zawężenie możliwości kształcenia kadr w pełnym spektrum potrzeb państwa oraz ograniczenie dostępu do prestiżowych programów badawczych i wymiany akademickiej. W konsekwencji osłabi się pozycja Polski w międzynarodowym środowisku edukacji obronnej i bezpieczeństwa, a proces dostosowywania oferty dydaktycznej do transformacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będzie wolniejszy i mniej kompleksowy. W perspektywie długoterminowej brak przekształcenia utrwali bariery rozwoju kadry i ograniczy zdolność państwa do przygotowania nowoczesnych liderów bezpieczeństwa narodowego, gotowych do działania w warunkach dynamicznych kryzysów i konfliktów.

W ostatnich latach Akademia podejmowała liczne działania na rzecz integracji obszarów wojskowych i cywilnych w kształceniu na potrzeby bezpieczeństwa. Prowadzone są kursy obronne (KO) skierowane do przedstawicieli administracji publicznej, samorządów, służb mundurowych i sektora gospodarki, których celem jest podnoszenie kompetencji w zakresie planowania i realizacji zadań obronnych w ujęciu operacyjnym. Dla kadry najwyższego szczebla organizowane są wyższe kursy obronne (WKO), adresowane do dyrektorów departamentów, kierowników jednostek organizacyjnych, a także posłów i senatorów oraz osób pełniących funkcje wymagające kompetencji strategicznych. Szczególną formą są wyjazdowe WKO, realizowane w terenie na szczeblu wojewody, umożliwiające uczestnikom bezpośrednie zapoznanie się z funkcjonowaniem administracji zespolonej, infrastrukturą krytyczną, ośrodkami dowodzenia i jednostkami wykonującymi zadania obronne w danym regionie. Z kursów obronnych na obu poziomach skorzystało w: 2022 r. – 4188 osób, 2023 r. – 3850 osób, 2024 r. – 7121 osoby, 2025 r. – 7054 osoby, co pokazuje blisko dwukrotny wzrost zainteresowania tą formą kształcenia na przestrzeni dwóch ostatnich lat. Na kursy obronne jest przyznawana dotacja celowa przez Ministra Obrony Narodowej, która wynosiła w: 2022 r. – 384 tys. zł, w 2023 r. – 385 100 zł, w 2024 r. – 527 600 zł, w 2025 r. – 796 tys. zł.

Ponadto realizowano szkolenia w ramach operacji „Feniks”, obejmujące różne szczeble administracji i wojska, a w najbliższej perspektywie planowane jest przeszkolenie ponad 40 000 żołdaków w zakresie podstaw obronności i zarządzania kryzysowego. Mimo szerokiego zakresu i wysokiej wartości merytorycznej, programy te mają charakter punktowy i nie zastępują potrzeby stworzenia zintegrowanego modelu edukacji i badań w ramach jednej uczelni, która kompleksowo łączyłaby kompetencje wojskowe i cywilne oraz zapewniała systematyczne kształcenie liderów bezpieczeństwa.

Dodatkowo status akademii o ograniczonej rozpoznawalności utrudnia pozyskiwanie wybitnych ekspertów i praktyków, zwłaszcza z doświadczeniem międzynarodowym, co ogranicza możliwość pełnego wykorzystania potencjału dydaktycznego i badawczego w wymiarze interdyscyplinarnym.

Obecna struktura Akademii nie sprzyja w pełni prowadzeniu interdyscyplinarnych badań naukowych i inicjowaniu innowacji technologicznych. Akademia koncentruje się głównie na dziedzinie nauk społecznych (m.in. naukach o bezpieczeństwie, zarządzaniu i prawie) i choć odgrywa istotną rolę w systemie obronności państwa, jej profil jest stosunkowo wąski. W praktyce oznacza to, że brakuje integracji różnych dziedzin wiedzy, w szczególności komponentów wojskowych, cywilnych i technicznych, co ogranicza możliwość prowadzenia zaawansowanych, wielodyscyplinowych badań nad nowymi rozwiązaniami w zakresie bezpieczeństwa i obronności. Akademia nie dysponuje własnymi dyscyplinami techniczno-inżynieryjnymi ani rozbudowaną infrastrukturą badawczą w tych obszarach, co utrudnia rozwijanie innowacji technologicznych bez wsparcia zewnętrznych instytucji. W rezultacie możliwości łączenia teorii z praktyką są ograniczone, a prowadzone prace badawcze skupiają się głównie na aspektach strategiczno-wojskowych i społecznych, z mniejszym udziałem nauk inżynieryjnych. Taki układ utrudnia pełne wykorzystanie potencjału interdyscyplinarnego, np. połączenia badań nad nowymi technologiami uzbrojenia z analizami z zakresu strategii i nauk społecznych, co jest dziś niezbędne w obliczu złożonych, wielowymiarowych zagrożeń bezpieczeństwa.

Ponadto formalny status Akademii generuje pewne ograniczenia. Zgodnie z polskim prawem o szkolnictwie wyższym, nazwy zawierające wyraz „uniwersytet” są zastrzeżone dla uczelni spełniających wysokie kryteria naukowe – wymagane jest posiadanie kategorii naukowej A+, A lub B+ w co najmniej sześciu dyscyplinach z trzech różnych dziedzin nauki. Akademia obecnie nie spełnia tych wymogów formalnych, posiada bowiem kategorię co najmniej B+ tylko w trzech dyscyplinach i to w obrębie jednej dziedziny (nauk społecznych). Skutkuje to niemożnością używania nazwy „uniwersytet” w obecnym stanie. Sam fakt, że Akademia nie rozwinęła szerszego wachlarza dyscyplin (np. w dziedzinie nauk technicznych czy ścisłych), świadczy o ograniczonej interdyscyplinarności jej działalności. W efekcie renoma naukowa i rozpoznawalność Akademii na arenie międzynarodowej są mniejsze niż analogicznych uczelni wojskowych w innych krajach, które posiadają status uniwersytetów obrony. To z kolei przekłada się na utrudnienia we współpracy międzynarodowej i ogranicza wymianę wiedzy oraz udział Akademii w globalnych projektach badawczych z dziedziny obronności.

Zidentyfikowano szereg konkretnych barier: organizacyjnych, kadrowych, infrastrukturalnych i innych, które sprawiają, że prowadzenie skutecznych badań interdyscyplinarnych i prac innowacyjnych w obecnej Akademii jest utrudnione:

- a) *bariery organizacyjne i strukturalne.* Aktualna struktura uczelni nie zapewnia należytej *integracji różnych obszarów nauki*. Akademia funkcjonuje jako wyspecjalizowana uczelnia w zakresie nauk o bezpieczeństwie i pokrewnych, nie obejmując formalnie dziedziny nauk inżynieryjno-technicznych. Brak wydziałów czy jednostek badawczych z zakresu np. inżynierii bezpieczeństwa czy nowych technologii wojskowych skutkuje tym, że badania mają charakter zawężony dyscyplinowo. Wewnętrzne przepisy i kompetencje Akademii są dostosowane do jej dotychczasowego profilu jako uczelni kształcącej oficerów i specjalistów głównie w ramach nauk społecznych i wojskowych, co pozostawia ograniczoną swobodę tworzenia nowych kierunków i dyscyplin wykraczających poza ten profil. Dodatkowo brak statusu uniwersytetu oznacza mniejszą autonomię akademicką w kształtowaniu oferty dydaktycznej i badawczej. W konsekwencji następuje niedostateczna integracja nauki z praktyką, ponieważ trudno jest łączyć wyniki badań teoretycznych z ich aplikacją technologiczną w środowisku wojskowym, ponieważ brakuje platformy organizacyjnej do takich wspólnych przedsięwzięć,
- b) *bariery kadrowe.* Profil kadry naukowej Akademii odzwierciedla jej dotychczasowe ukierunkowanie. Większość wykładowców i badaczy to specjaliści od strategii, bezpieczeństwa, prawa czy zarządzania, natomiast brakuje ekspertów z dziedzin technicznych (np. inżynierii, nowych technologii, cyberbezpieczeństwa) w ramach etatowej kadry. Ogranicza to możliwości podejmowania projektów badawczych wymagających wiedzy z różnych dziedzin jednocześnie. Ponadto zapotrzebowanie kadrowe rośnie, gdyż współczesne wyzwania (jak wojna za wschodnią granicą) wymusiły zwiększenie liczebności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i pociągają za sobą konieczność wyszkolenia większej liczby oficerów oraz cywilnych specjalistów ds. bezpieczeństwa. Obecna Akademia ma ograniczony potencjał kształcenia tak dużej i zróżnicowanej kadry, zarówno z uwagi na brak niektórych specjalności, jak i ograniczenia liczebne. Kolejnym aspektem jest konkurencyjność na rynku pracy akademickiej. Mniej rozpoznawalny status Akademii utrudnia przyciągnięcie wybitnych naukowców z różnych dziedzin, którzy mogliby wnieść nowe kompetencje. Innymi słowy, dopóki uczelnia nie zyska szerszej rangi, trudniej jej zatrudniać specjalistów od najnowszych technologii czy inżynierii, co tworzy błędne koło ograniczające rozwój interdyscyplinarności,
- c) *bariery infrastrukturalne.* Zaplecze badawczo-dydaktyczne Akademii zostało zaprojektowane pod kątem dotychczasowej działalności i nie w pełni odpowiada potrzebom nowoczesnych badań interdyscyplinarnych. Brak rozbudowanych laboratoriów i centrów innowacji technologicznych ogranicza prowadzenie prac badawczo-rozwojowych nad np. prototypami nowych rozwiązań obronnych. Uczelnia dysponuje co prawda infrastrukturą do kształcenia oficerów i prowadzenia ćwiczeń sztabowych, lecz wdrażanie nowych technologii (np. z zakresu inżynierii bezpieczeństwa, systemów autonomicznych, cyberbezpieczeństwa) wymaga inwestycji w specjalistyczną aparaturę i przestrzeń badawczą. Dotychczas takie projekty realizowano często we współpracy z zewnętrznymi podmiotami (np. innymi uczelniami czy przemysłem), co nie zawsze umożliwia pełną realizację celów Akademii. Bariery infrastrukturalne obejmują także ograniczoną liczbę nowoczesnych sal dydaktycznych i pracowni symulacyjnych. Modernizacja i rozbudowa infrastruktury są niezbędne, aby zapewnić warunki kształcenia i badań na światowym poziomie. Obecnie planowane są znaczne inwestycje budowlane i zakup aparatury (ujęte m.in. w Planie Inwestycji Budowlanych MON), co świadczy o tym, że bieżąca infrastruktura nie

jest wystarczająca dla zamierzonych zadań uczelni,

- d) *inne bariery (prawne, wizerunkowe, systemowe)*. Poza wymienionymi, występują bariery o charakterze formalnym i systemowym. Wspomniane już ograniczenie prawne co do używania nazwy „uniwersytet” przekłada się na kwestie prestiżu i współpracy. Akademia nie jest postrzegana na równi z uniwersytetami obrony państw sojuszniczych, co osłabia jej pozycję w projektach międzynarodowych. Ponadto dotychczasowy model kształcenia wojskowego w Polsce był rozproszony (osobne uczelnie dla poszczególnych rodzajów sił zbrojnych lub zakresów tematycznych). Brak jednej, holistycznej instytucji prowadzącej badania i kształcenie w wielu dyscyplinach naraz utrudnia koordynację działań w systemie bezpieczeństwa państwa. W dobie gwałtownej zmiany uwarunkowań geopolitycznych (np. agresja Rosji na Ukrainę) ujawniła się potrzeba lepszego powiązania komponentu naukowego z praktyką obronną państwa. Akademia w obecnej formie nie stanowi jeszcze w pełni takiego zintegrowanego centrum eksperckiego, które mogłoby jednocześnie kształcić kadry, prowadzić przekrojowe badania oraz wspierać rząd i wojsko eksperckimi analizami w szerokim spektrum zagadnień od strategii po technologię.

Proponowane utworzenie Uniwersytetu ma na celu systemowe rozwiązanie powyższych problemów i stworzenie warunków do rozwoju interdyscyplinarnych badań oraz innowacji. Transformacja ta zakłada rozszerzenie profilu uczelni, podniesienie jej statusu naukowego oraz wdrożenie zmian organizacyjnych, które zniwelują zdiagnozowane bariery. Utworzenie Uniwersytetu przyczyni się do odblokowania zidentyfikowanych ograniczeń w następujący sposób:

- a) poszerzenie zakresu dyscyplin i spełnienie wymogów uniwersyteckich. W ramach przekształcenia zaplanowano utworzenie nowych dyscyplin naukowych w strukturze uczelni. Do obecnie uprawianych (nauki o bezpieczeństwie, zarządzanie i jakość, nauki prawne, historia) dołączają: inżynieria bezpieczeństwa oraz inżynieria lądowa, geodezja i transport. Takie rozszerzenie liczby dyscyplin naukowych ma kluczowe znaczenie, gdyż wypełni lukę technologiczną w działalności uczelni oraz spełni formalne kryteria posługiwania się nazwą „uniwersytet”. Nowe dyscypliny tworzą przestrzeń do prowadzenia badań nad nowymi technologiami obronnymi i cywilnymi aspektami bezpieczeństwa, dotychczas niemożliwych na szeroką skalę w strukturze Akademii. Na przykład, utworzenie dyscypliny inżynieria bezpieczeństwa pozwoli rozwijać prace nad systemami ochrony ludności i obrony cywilnej (od infrastruktury krytycznej po technologie ratownicze). Ta dywersyfikacja i ustrukturyzowanie badań przełamie dotychczasową wąską specjalizację Akademii i stworzą warunki do autentycznie interdyscyplinarnych projektów (łączyących np. nauki społeczne z inżynierią i naukami o zdrowiu w kontekście bezpieczeństwa państwa). Co ważne, prawo do używania nazwy Uniwersytet będzie bodźcem do utrzymania wysokiej jakości we wszystkich tych dyscyplinach. Uniwersytet otrzyma pewien okres na dostosowanie się do wymogów (do końca drugiej ewaluacji jakości naukowej po utworzeniu uczelni) i jeśli ich nie spełni, utraci tę nazwę. To gwarantuje, że transformacja nie będzie tylko zmianą szyldu, lecz wiąże się z realnym podniesieniem poziomu naukowego i rozszerzeniem działalności. Innymi słowy, status uniwersytetu wymusi odblokowanie dotychczasowych barier strukturalnych poprzez rozwój nowych obszarów badań,
- b) integracja wiedzy wojskowej, cywilnej i technicznej. Jako Uniwersytet, dawna Akademia zyska możliwość pełnego integrowania różnych dziedzin i środowisk. Uniwersytet ma stać się wiodącym ośrodkiem akademickim w dziedzinie strategii bezpieczeństwa, innowacji technologicznych oraz badań interdyscyplinarnych nad bezpieczeństwem. Dzięki nowej strukturze organizacyjnej (np. wydziały i instytuty reprezentujące różne dziedziny) możliwe będzie projektowanie programów studiów i projektów badawczych, które łącznie uwzględnią aspekty wojskowe i cywilne. Taka integracja odpowie na wcześniejszy niedostatek współpracy między światem wojskowym a cywilnym sektorem nauki. Przykładowo, Uniwersytet będzie łączyć nauki społeczne z inżynierijno-technicznymi w ramach jednego kampusu i wspólnych inicjatyw. Uczelnia planuje kształcić ekspertów zdolnych rozumieć zarówno kontekst społeczny i prawny bezpieczeństwa, jak i techniczne uwarunkowania nowoczesnych systemów obronnych. Nowy uniwersytet dzięki temu stanie się *podstawowym filarem nowego systemu szkolnictwa wojskowego w Polsce*, oferując holistyczne podejście do edukacji bezpieczeństwa, od teorii strategii po praktykę inżynierską. W ten sposób bariery organizacyjne (rozdzielenie dyscyplin, brak platform współpracy) zostaną zniesione, ponieważ Uniwersytet zapewni strukturę, w której projekty badawczo-rozwojowe będą mogły łączyć różne dziedziny, a wiedza będzie transferowana bezpośrednio z nauki do zastosowań praktycznych (i odwrotnie). To przełoży się m.in. na zdolność uczelni do udziału w dużych programach badawczych, w których Uniwersytet dostarczy zaplecza eksperckiego, analiz strategicznych i innowacyjnych rozwiązań technologicznych dla

obronności kraju,

- c) wzmocnienie potencjału kadrowego i zwiększenie skali kształcenia. Przekształcenie w uniwersytet ułatwi rozbudowę kadry naukowej oraz zwiększenie liczby kształconych studentów i słuchaczy. Nowy status oraz marka Uniwersytetu pomogą w rekrutacji *wybitnych naukowców i ekspertów z różnych dziedzin*, atrakcyjność pracy na uniwersytecie o unikatowym profilu bezpieczeństwa narodowego będzie większa niż w przypadku pozostawiania akademii o ograniczonej rozpoznawalności. Dzięki temu uczelnia pozyska specjalistów np. od nowych technologii informatycznych, sztucznej inteligencji w wojsku, inżynierii materiałowej dla obronności czy ekspertów ds. zdrowia publicznego w kontekście zagrożeń, czyli tam, gdzie dotąd odczuwano niedobory kompetencyjne. Równolegle, transformacja umożliwi zwiększenie skali kształcenia oficerów i cywilnych kadr. Rozszerzenie działalności o nowe kierunki (np. inżynierskie) pozwoli przyjmować więcej studentów, a także sprostać zapotrzebowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na większą liczbę oficerów w związku z planowanym wzrostem liczebności armii. Uniwersytet będzie w stanie kształcić zarówno wysokie kadry wojskowe (np. na poziomie operacyjno-strategicznym), jak i specjalistów cywilnych w obszarze bezpieczeństwa, obrony cywilnej, zarządzania kryzysowego itd., na wszystkich poziomach studiów. Co istotne, programy nauczania zostaną unowocześnione i dostosowane do zmieniających się potrzeb rynku pracy w sektorze bezpieczeństwa, dzięki temu absolwenci Uniwersytetu znajdą zatrudnienie nie tylko w wojsku, ale i w instytucjach administracji publicznej, organizacjach międzynarodowych (NATO, UE) czy w przemyśle obronnym i firmach sektora cyberbezpieczeństwa. Takie wielokierunkowe przygotowanie zwiększy ich konkurencyjność. Tym samym przekształcenie znosi bariery kadrowe, a uczelnia zyska więcej wysoko wykwalifikowanych wykładowców oraz będzie mogła wypuścić na rynek więcej ekspertów z unikalnymi kompetencjami, co wcześniej było niemożliwe przy węższym profilu Akademii,
- d) inwestycje w infrastrukturę i zaplecze badawcze. Uniwersytet ma kontynuować i przyspieszyć rozbudowę infrastruktury dydaktycznej i naukowej, co zostało uznane za *istotny aspekt* przekształcenia. Uniwersytet będzie dysponował światowej klasy zapleczem do prowadzenia eksperymentów, symulacji, testowania technologii wojskowych czy prac nad prototypami. Nowe laboratoria pozwolą np. na rozwijanie własnych innowacji technicznych (drony, systemy komunikacji, technologie obronne) na miejscu, bez konieczności zlecania wszystkiego podmiotom zewnętrznym. Nowoczesna infrastruktura nie tylko umożliwi prowadzenie badań na najwyższym poziomie, ale też usprawni kształcenie praktyczne (studenci i słuchacze będą korzystać z nowoczesnych symulatorów, poligonów cyfrowych, centrów symulacji działań, itp.). Dzięki temu bariera technologiczna zostanie przełamana, a uczelnia stanie się miejscem, gdzie teoria spotyka się z praktyką w warunkach zbliżonych do rzeczywistych, co sprzyja zarówno powstawaniu innowacji, jak i lepszemu przygotowaniu absolwentów do wyzwań zawodowych,
- e) wzrost prestiżu, współpracy międzynarodowej i roli systemowej. Przekształcenie w uniwersytet automatycznie podniesie rangę i rozpoznawalność uczelni. Uniwersytet z definicji będzie instytucją o szerszym mandacie naukowym, co umożliwi budowanie marki porównywalnej z najlepszymi uczelniami wojskowymi za granicą. Akademia dotąd nie miała renomy na poziomie innych uniwersytetów obrony, natomiast nowy uniwersytet o międzynarodowej renomie będzie mógł zacieśnić współpracę z sojusznikami i światowymi ośrodkami badawczymi. Dzięki statusowi uniwersytetu łatwiejsze stanie się zawieranie partnerstw z uczelniami takimi jak amerykański National Defence University czy niemiecki Uniwersytet Bundeswehry, czyli podmiotami, które również powstały poprzez podniesienie rangi akademii wojskowych do poziomu uniwersytetu, aby skonsolidować zasoby intelektualne i zapewnić wspólną, wyższą edukację dla potrzeb obronnych państwa. Uniwersytet będzie mógł uczestniczyć w zdecydowanie szerszym zakresie w międzynarodowych konsorcjach badawczych, programach NATO czy unijnych projektach dotyczących bezpieczeństwa, co z powodu ograniczonego zakresu działania Akademii, jest trudniejsze. Transformacja ta służy również wzmocnieniu holistycznej roli uczelni w krajowym systemie bezpieczeństwa. Nowy uniwersytet zostanie centralnym elementem systemu kształcenia i szkolenia kadr dla wojska i instytucji cywilnych odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. Oznacza to, że Uniwersytet będzie nie tylko kształcił oficerów i urzędników, ale stanie się także zapleczem eksperckim państwa w dziedzinie obronności. Jego interdyscyplinarne badania uczynią go kluczowym partnerem dla sektora zbrojeniowego i technologicznego. Uniwersytet będzie zdolny realizować wspólne projekty B+R z przemysłem oraz ułatwi transfer technologii do wojska. Tym samym przyczyni się to do wzrostu innowacyjności i wzmocnienia zdolności obronnych państwa. Z kolei absolwenci Uniwersytetu, zarówno wojskowi, jak i cywilni, zyskają większe

możliwości rozwoju kariery, co pozytywnie wpłynie na rynek pracy w sektorze bezpieczeństwa (dostępność lepiej wyszkolonych specjalistów) oraz na profesjonalizację kadr w administracji i wojsku.

Utworzenie Uniwersytetu jest rozwiązaniem bardziej efektywnym niż doraźne działania naprawcze czy częściowe programy wsparcia z kilku powodów. Po pierwsze, skalę zdiagnozowanych problemów (od braków w dyscyplinach, poprzez infrastrukturę, po prestiż międzynarodowy) można jednocześnie objąć i rozwiązać tylko poprzez kompleksową reformę instytucjonalną. Samo zwiększenie dotacji na badania, pozyskiwanie grantów badawczych oraz udział w projektach naukowych lub tworzenie nowych jednostek w obrębie Akademii nie zniósłoby barier formalnych – bez statusu uniwersytetu Akademia nadal nie mogłaby np. nadawać tak szerokiego spektrum stopni naukowych ani posługiwać się nazwą podkreślającą jej wielodziałowy charakter. Po drugie, przekształcenie ustawowe zapewnia ciągłość i szybki efekt. Zamiast budować nową instytucję od podstaw czy rozdzielać zadania między istniejące podmioty, wykorzystuje się potencjał i tradycje Akademii, jednocześnie nadając jej nową dynamikę rozwojową. Po trzecie, utworzenie Uniwersytetu tworzy ramy prawne do długofalowego wsparcia – łatwiej uzasadnić wieloletni program inwestycyjny i kadrowy dla uniwersytetu o strategicznym znaczeniu, niż dla mniejszej akademii. Wprowadzenie Uniwersytetu w orbitę czołowych uczelni akademickich pozwoli też na lepszą synergię z innymi inicjatywami rządowymi (np. programami modernizacji technicznej armii czy reformami edukacji), niż izolowane projekty badawcze.

Podsumowując, utworzenie Uniwersytetu jest traktowane jako naturalny i konieczny etap rozwoju Akademii, zapewniający skokowe zwiększenie możliwości badawczych i innowacyjnych uczelni. Dzięki temu rozwiązaniu Polska zyska nowoczesny ośrodek kształcenia i badań nad bezpieczeństwem, zdolny sprostać wymogom dynamicznie zmieniającego się środowiska zagrożeń i wzmacniający całościowo system bezpieczeństwa państwa. Wszystkie te korzyści trudno byłoby osiągnąć w równym stopniu przy zastosowaniu cząstkowych mechanizmów wsparcia, stąd konieczność kompleksowej transformacji Akademii w pełnoprawny uniwersytet.

Uzyskanie przez Akademię statusu uniwersytetu (związanego z poszerzeniem zakresu działalności naukowej o nowe dyscypliny oraz spełnieniem wyższych wymogów jakości) przełoży się na podniesienie jej prestiżu i rozpoznawalności w świecie. Akademia mimo swoich zasług, nie posiada jeszcze renomy w narodowym i międzynarodowym środowisku akademickim i wojskowym na poziomie innych uniwersytetów obrony, a przekształcenie w uniwersytet o międzynarodowej renomie ma to zmienić, umożliwiając szerszą współpracę z sojusznikami i ośrodkami naukowymi na całym świecie. Przyjęto założenie, że „marka uniwersytetu” zwiększy atrakcyjność uczelni poprzez przyciągnięcie wybitnych naukowców i ekspertów z różnych dziedzin oraz nawiązanie szerszej współpracy międzynarodowej. Takie umiędzynarodowienie kształcenia (m.in. napływ zagranicznych słuchaczy, partnerstwo z uniwersytetami obrony NATO) ma automatycznie przełożyć się na zbudowanie globalnej renomy Uczelni. W dotychczasowej formule Akademii byłoby to trudne do osiągnięcia, ponieważ aktualna struktura Akademii nie w pełni odpowiada współczesnym wyzwaniom (brakuje integracji wojskowych i cywilnych aspektów bezpieczeństwa oraz możliwości prowadzenia zaawansowanych, interdyscyplinarnych badań na szerszą skalę). W efekcie, działając jako akademia o węższym profilu, Akademia nie zdołała dotąd wypracować międzynarodowej pozycji porównywalnej z uczelniami o statusie uniwersytetu, stąd potrzeba zmiany statusu, by uwolnić jej pełny potencjał naukowy i kooperacyjny.

Uniwersytet ma stać się centralnym elementem polskiego systemu kształcenia obronnego – filarem nowej architektury szkolnictwa wojskowego oraz wiodącym ośrodkiem conceptualnym, naukowym i dydaktycznym w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. Jako nowoczesna uczelnia cywilno-wojskowa, nadzorowana przez Ministra Obrony Narodowej, Uniwersytet będzie prowadzić zaawansowaną działalność badawczo-dydaktyczną, w sposób interdyscyplinarny łącząc wiedzę wojskową, społeczną oraz inżynieryjno-techniczną. Celem jest kompleksowe przygotowanie zarówno oficerów, jak i cywilnych specjalistów do reagowania na pełne spektrum współczesnych zagrożeń. Oferta Uniwersytetu obejmie programy na najwyższym poziomie, w tym w ramach partnerstw z zagranicznymi uniwersytetami obrony, co pozwoli uczelni stać się liderem w zakresie strategii bezpieczeństwa, innowacji obronnych oraz badań nad odpornością państwa. Dzięki rozbudowanej współpracy międzynarodowej, Uniwersytet będzie dążyć do uzyskania pozycji instytucji o globalnej renomie, kształcącej przyszłych liderów bezpieczeństwa i obrony.

W relacji do innych uczelni wojskowych Uniwersytet pełnić będzie funkcję komplementarną i koordynującą w obszarze edukacji obronnej na poziomie strategicznym. Przykładowo, Wojskowa Akademia Techniczna pozostanie

wyspecjalizowana w kształceniu kadr w dziedzinach technicznych i inżynierskich, realizując m.in. programy w zakresie technologii obronnych czy inżynierii wojskowej. Uniwersytet natomiast będzie koncentrować się na integracji tych aspektów z naukami społecznymi i sztuką wojenną, obejmując strategiczne, polityczne, gospodarcze, informacyjne i technologiczne wymiary bezpieczeństwa narodowego. Tym samym Uniwersytet uzupełni ofertę edukacyjną WAT oraz akademii poszczególnych rodzajów sił zbrojnych, nie powielając ich misji, lecz wnosząc komponent koncepcyjno-strategiczny i interdyscyplinarny.

Taki podział ról pozwoli na zwiększenie spójności całego systemu szkolnictwa wojskowego. Uniwersytet, jako główny ośrodek myśli strategicznej i badań nad bezpieczeństwem, będzie wyznaczał kierunki rozwoju w tym obszarze, podczas gdy pozostałe uczelnie wojskowe dostarczać będą wysoko wyspecjalizowanych kadr i rozwijać technologie zgodnie z własnym profilem. W efekcie powstanie zintegrowana struktura, w której Uniwersytet będzie centralnym węzłem integrującym wiedzę, kształcenie i badania, a także kluczowym partnerem krajowych i zagranicznych instytucji w budowaniu odporności i potencjału obronnego państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zakłada przekształcenie Akademii w Uniwersytet, który stanie się nowoczesnym ośrodkiem akademickim o kluczowym znaczeniu dla polskiego systemu obronności i bezpieczeństwa narodowego. Nowy uniwersytet będzie prowadził zaawansowaną działalność dydaktyczną oraz badawczą, stając się wiodącym ośrodkiem w dziedzinie strategii bezpieczeństwa i obronnych, innowacji technologicznych i interdyscyplinarnych badań nad bezpieczeństwem. Instytucja ta będzie kształcić zarówno oficerów, jak i specjalistów cywilnych, oferując programy na najwyższym poziomie, również we współpracy z zagranicznymi uniwersytetami obrony.

W ramach tej misji Uniwersytetu zakłada się istotne poszerzenie oferty kształcenia o programy dedykowane personelowi wojskowemu i cywilnemu z państw sojusznich, w szczególności z krajów członkowskich NATO oraz partnerów UE. Uniwersytet ma pełnić rolę międzynarodowego ośrodka kształcenia w obszarze bezpieczeństwa i obronności, obejmując swoim zakresem m.in. strategiczne przywództwo, planowanie operacyjne, zarządzanie kryzysowe, ochronę infrastruktury krytycznej oraz współpracę cywilno-wojskową. Oferta obejmie zarówno pełne programy studiów na wszystkich poziomach, jak i specjalistyczne kursy krótkoterminowe dostosowane do potrzeb sił zbrojnych i administracji państw partnerskich.

Wśród planowanych kierunków kluczowe miejsce zajmą Podyplomowe Studia Polityki Obronnej, przygotowujące oficerów do objęcia stanowisk szeregowanych do stopnia generała brygady i urzędników, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia w zakresie strategii, przywództwa i zarządzania zasobami w warunkach kryzysowych. Uzupełnieniem będzie program MBA dla generałów oraz cywilów na wysokich stanowiskach w administracji publicznej i sektorze bezpieczeństwa, którego celem będzie rozwój kompetencji menedżerskich, strategicznych i negocjacyjnych w środowisku wielodomenowym. Szczególny nacisk zostanie położony na rozwój przywództwa rozumianego nie tylko jako zdolność dowodzenia, lecz jako kluczowy czynnik powodzenia każdej zmiany strategicznej w obronności i bezpieczeństwie. To liderzy, wyposażeni w wiedzę, umiejętności i zdolność integrowania działań różnych podmiotów, będą stanowić fundament skutecznej adaptacji państw i sojuszy do nowych zagrożeń.

Uniwersytet będzie także organizował studia i kursy dla partnerów zagranicznych w ramach istniejących mechanizmów NATO (m.in. Defence Education Enhancement Programme – DEEP), Unii Europejskiej oraz dwustronnych umów rządowych. Oferta będzie obejmować również szkolenia ad hoc, odpowiadające na bieżące wyzwania i potrzeby bezpieczeństwa, w tym te wynikające z doświadczeń ostatnich lat, zwłaszcza wojny Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie, która uwiaryściła znaczenie integracji działań wojskowych i cywilnych oraz konieczność przygotowania kadr do działania w warunkach długotrwałego, wielowymiarowego konfliktu.

Opisane powyżej kierunki rozwoju i zakres kształcenia będą znakomitą dopełnieniem priorytetów określonych w przyjętej przez Radę Ministrów Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej (dokument oczekuje na zatwierdzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej), która jako jeden z kluczowych celów wskazuje m.in. zwiększanie zdolności Polski do wpływania na kształt systemu międzynarodowego, w tym kształtowanie polityki NATO i UE w sposób zgodny z interesami bezpieczeństwa narodowego. Uniwersytet, poprzez rozwój kadr zdolnych do działania na forum międzynarodowym, wzmocni realną pozycję Polski w strukturach sojusznich oraz zapewni narzędzia intelektualne i eksperckie do skutecznego oddziaływania na kierunki strategicznych decyzji w NATO i UE.

Warunki rekrutacji oraz zasady finansowania kształcenia personelu wojskowego i cywilnego z państw sojusznicznych będą oparte na dwóch uzupełniających się modelach.

Pierwszy model – zasada wzajemności – zakłada wymianę uczestników programów szkoleniowych w ramach istniejących porozumień dwustronnych i wielostronnych (m.in. w formatach NATO, UE oraz w oparciu o umowy międzyrządowe). W tym przypadku koszty kształcenia pokrywane będą przez stronę delegującą (np. w formie opłacenia zakwaterowania i wyżywienia), przy jednoczesnym wzajemnym zapewnieniu miejsc dla polskich uczestników w analogicznych programach realizowanych przez uczelnie lub ośrodki partnerskie za granicą.

Drugi model – zasada komercji – dotyczyć będzie uczestników spoza obowiązujących porozumień lub programów finansowanych przez NATO/UE. W tym przypadku kształcenie będzie realizowane odpłatnie, na zasadach pełnego pokrycia kosztów przez uczestnika lub jego instytucję macierzystą. Wysokość opłat ustalana będzie w oparciu o rzeczywiste koszty realizacji programu, z uwzględnieniem rodzaju studiów/kursu, długości trwania oraz zakresu wsparcia logistycznego.

Rekrutacja do programów międzynarodowych prowadzonych przez Uniwersytet będzie odbywać się na podstawie formalnych zgłoszeń instytucji delegujących (ministerstw obrony, resortów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, instytucji rządowych i organizacji międzynarodowych) lub indywidualnych aplikacji kandydatów spełniających wymagania programowe. Warunkiem przyjęcia będzie posiadanie kwalifikacji zawodowych i językowych adekwatnych do profilu szkolenia, potwierdzonych przez instytucję macierzystą lub w procesie weryfikacji prowadzonej przez Uniwersytet.

Tak skonstruowany system rekrutacji i finansowania zapewni równowagę między utrzymaniem wysokiej jakości kształcenia, realizacją zobowiązań sojusznicznych a możliwością pozyskiwania dodatkowych środków na rozwój potencjału dydaktycznego i badawczego Uniwersytetu.

Utworzenie Uniwersytetu umożliwi realizację zaawansowanych projektów badawczych oraz kształcenie przyszłych liderów, którzy będą odpowiednio przygotowani do efektywnego reagowania na współczesne zagrożenia, zarówno militarne, jak i niemilitarne, w kontekście krajowym i międzynarodowym. Uniwersytet będzie promował kompleksowe podejście do zarządzania bezpieczeństwem, obejmując zarówno aspekty wojskowe, jak i cywilne. W ten sposób zapewni nie tylko wsparcie dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ale także dla administracji publicznej oraz szeroko rozumianego otoczenia społeczno-gospodarczego. Uniwersytet, dzięki międzynarodowej współpracy, stanie się instytucją o globalnej renomie, kształcącą liderów w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa i obronności państwa.

Uniwersytet stanie się centralnym elementem holistycznego podejścia do kształcenia i szkolenia kadr wojskowych oraz cywilnych, które będą pełnić kluczowe role zarówno w siłach zbrojnych, jak i administracji publicznej. Uczelnia będzie przygotowywać specjalistów realizujących zadania na rzecz bezpieczeństwa i obronności, zapewniając kompleksowe wykształcenie, które obejmie zarówno aspekty wojskowe, jak i zarządzanie w sytuacjach kryzysowych oraz współpracę z międzynarodowymi instytucjami. Ambicją Uniwersytetu będzie wsparcie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przejęciu roli lidera w Europie w dziedzinie kształtowania i rozwoju systemu bezpieczeństwa i obrony.

Utworzenie Uniwersytetu zostało zaprojektowane z poszanowaniem zasady ciągłości działalności dydaktycznej i kadrowej, przy jednoczesnym otwarciu nowych możliwości rozwoju zawodowego, naukowego i edukacyjnego dla całej społeczności akademickiej. Projekt ustawy jednoznacznie gwarantuje, że wszyscy studenci, doktoranci, nauczyciele akademicki, pracownicy administracyjni i żołnierze zawodowi zachowują swoje statusy i kontynuują naukę lub pracę w ramach nowej struktury Uniwersytetu. Nie przewiduje się przerwania czy zakłócenia toczących się procesów dydaktycznych ani konieczności ponownego podejmowania studiów lub aplikowania do pracy.

Dla studentów pozytywnym skutkiem będzie podniesienie prestiżu dyplomu – ukończenie studiów w uczelni o statusie uniwersytetu, zamiast akademii, ma realne przełożenie na pozycję absolwenta na rynku pracy. Uniwersytet jako uniwersytet prowadzący działalność w co najmniej sześciu dyscyplinach i trzech dziedzinach nauki będzie oferował szersze spektrum kierunków i specjalności, także o profilu interdyscyplinarnym, odpowiadających współczesnym potrzebom bezpieczeństwa państwa. Nowe dyscypliny (np. inżynieria bezpieczeństwa, inżynieria lądowa i transport) stworzą przestrzeń do tworzenia nowoczesnych kierunków, w których studenci uzyskają kompetencje łączące aspekty społeczne, technologiczne i militarne. Studenci zyskają także dostęp do lepiej

wyposażonej infrastruktury, nowoczesnych laboratoriów i wzbogaconej oferty dydaktycznej, również w językach obcych i w formule międzynarodowej.

Dla nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-dydaktycznych przekształcenie oznacza dostęp do nowych możliwości awansu i rozwoju kariery naukowej. Rozszerzenie działalności uczelni na nowe dyscypliny naukowe otwiera przed kadrą szanse na realizację projektów badawczo-rozwojowych w szerszym zakresie oraz udział w interdyscyplinarnych zespołach badawczych. Status uniwersytetu zwiększa również potencjał pozyskiwania grantów krajowych i międzynarodowych. Planowane zatrudnienie dodatkowych 60 pracowników akademickich i technicznych w najbliższych latach umożliwi wzmocnienie zespołów naukowych i dydaktycznych, a nowa infrastruktura (np. wydział inżynierii systemów bezpieczeństwa) zapewni odpowiednie zaplecze do pracy badawczej.

Dla pracowników administracyjnych przekształcenie nie wiąże się z utratą zatrudnienia. Zakres obowiązków może zostać dostosowany do nowej struktury organizacyjnej. Zmiana przełoży się na stabilność zatrudnienia. Obciążenia administracyjne wynikające z przekształcenia ograniczą się do dostosowania dokumentacji, procedur i struktur organizacyjnych, mieszcząc się w standardowych ramach zarządzania uczelnią publiczną.

Reasumując, utworzenie Uniwersytetu nie powoduje negatywnych skutków dla obecnych członków wspólnoty akademickiej, a jednocześnie tworzy warunki do znaczącego rozwoju edukacyjnego, naukowego i organizacyjnego uczelni.

Zgodnie z art. 6 projektu ustawy Uniwersytet zobowiązany jest do spełnienia wymogów formalnych określonych w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), dalej jako „PSWiN”, czyli uzyskania kategorii naukowej A+, A lub B+ w co najmniej sześciu dyscyplinach naukowych w trzech dziedzinach, w terminie do zakończenia drugiej ewaluacji jakości działalności naukowej po utworzeniu Uniwersytetu. Termin ten został przyjęty w sposób racjonalny i proporcjonalny, odpowiadając realnym potrzebom instytucjonalnym, kadrowym i organizacyjnym związanym z przejściem uczelni w nowy status uniwersytecki.

Po pierwsze, okres ten pokrywa się z rytmem krajowego systemu oceny jakości nauki, w którym ewaluacje przeprowadzane są co cztery lata. Uniwersytet zostaje utworzony 1 marca 2026 r., a zakończenie drugiej pełnej ewaluacji po tej dacie przypada na rok 2033 lub 2034 (dla okresu 2030–2033). Oznacza to, że uczelnia otrzymuje realistyczny, ośmioletni horyzont czasowy na zbudowanie potencjału naukowego w nowych dyscyplinach, w tym: zatrudnienie kadry, rozwój zespołów badawczych, zgromadzenie dorobku naukowego i realizację projektów B+R.

Po drugie, jest to minimalny czas niezbędny do osiągnięcia ustawowego poziomu jakości nauki w wymaganych dyscyplinach. Aby uzyskać kategorię B+, nie wystarczy prowadzić działalność badawczą, konieczne jest przedstawienie mierzalnych efektów, takich jak publikacje w renomowanych czasopismach, pozyskane granty, patenty, komercjalizacja badań, a także rozwój współpracy międzynarodowej i wdrożeń. Proces ten, szczególnie w nowych dyscyplinach, takich jak inżynieria bezpieczeństwa oraz inżynieria lądowa, geodezja i transport, wymaga odpowiedniego przygotowania merytorycznego, inwestycji infrastrukturalnych i kadrowych, co bez odpowiedniego horyzontu czasowego byłoby działaniem pozornym i groziłoby obniżeniem jakości.

Po trzecie, dłuższy termin jest uzasadniony troską o stabilność i bezpieczeństwo prawne funkcjonowania uczelni. Dzięki ustawowemu odroczeniu oceny wymogów formalnych, Uniwersytet może rozpocząć działalność jako uniwersytet, wykorzystując ten czas na stopniowe dostosowanie struktur wewnętrznych do docelowego modelu wielodyscyplinarnego. Gdyby wymagania musiały zostać spełnione od razu, uniemożliwiłoby to transformację i zablokowało ścieżkę rozwoju. Ponadto projekt ustawy przewiduje mechanizm warunkowy: jeśli Uniwersytet nie osiągnie wymaganych kategorii do końca drugiej ewaluacji, utraci prawo do używania nazwy „uniwersytet”, co wprowadza realną sankcję i mobilizuje do skutecznego działania.

Reasumując, przyjęty termin do zakończenia drugiej ewaluacji (ok. 2033/2034) zapewnia optymalną równowagę między wymogami ustawy a potrzebą zapewnienia jakościowej i bezpiecznej transformacji. Pozwala Uniwersytetowi zrealizować ambitny plan rozwoju naukowego, nie narażając uczelni na destabilizację ani degradację statusu. To rozwiązanie zgodne z najlepszymi praktykami zarządzania reformami w szkolnictwie wyższym.

Praktyka ta znajduje potwierdzenie w innych procesach przekształceń w polskim szkolnictwie wyższym. Przykładowo, Uniwersytet Kaliski im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, utworzony w 2023 r. na takich samych zasadach prawnych jak planowany Uniwersytet, również otrzymał analogiczny, wydłużony horyzont czasowy na spełnienie wymogów określonych w art. 16 ust. 3 PSWiN, wraz z przewidzianym mechanizmem utraty

prawa do nazwy „uniwersytet” w razie niespełnienia kryteriów. Rozwiązanie to umożliwiło tej uczelni stopniowe budowanie potencjału badawczego i kształtowanie nowej struktury organizacyjnej bez ryzyka destabilizacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Stany Zjednoczone kształcą najwyższe kadry oficerskie w swojej najwyższej rangi uczelni wojskowej, jaką jest Uniwersytet Obrony Narodowej w Waszyngtonie (ang. National Defence University, NDU). NDU kształci oficerów oraz innych liderów ds. bezpieczeństwa narodowego w zakresie krytycznego myślenia i kreatywnego stosowania siły militarnej. NDU zostało założone w 1976 r. w celu skonsolidowania zasobów intelektualnych i zapewnienia wspólnej edukacji wyższej na potrzeby obronne państwa.

System kształcenia kadr oficerskich w Niemczech bazuje na dwóch uniwersytetach. Uniwersytet im. Helmuta Schmidta w Hamburgu jest razem z Uniwersytetem Bundeswehry w Monachium jednym z dwóch funkcjonujących obecnie w Niemczech uniwersytetów Bundeswehry. Ich celem jest kształcenie kadr oficerskich oraz pracowników cywilnych. Początkowo od 1973 roku obie uczelnie funkcjonowały jako szkoły wyższe, natomiast już w 1985 roku rozpoczął funkcjonowanie Uniwersytet Bundeswehry w Hamburgu, który zmienił nazwę w 2003 roku na Uniwersytet im. Helmuta Schmidta w Hamburgu. Podobnie w 1985 roku nastąpiło przemianowanie Wyższej Szkoły Bundeswehry w Monachium na Uniwersytet Bundeswehry w Monachium.

Dodatkowo funkcjonuje Akademia Dowodzenia Bundeswehry (niem. Führungsakademie der Bundeswehr, FüAkBw), która kształci najwyższe kadry oficerskie na stanowiska dowódcze i sztabowe na potrzeby struktur narodowych i międzynarodowych.

Najwyższej rangi francuską uczelnią wojskową jest utworzona 26 października 2023 roku na bazie istniejącej od XVIII wieku Szkoły wojskowej (fr. École militaire) Akademia Obrony Szkoły Wojskowej (fr. ACADEMIE DE DEFENCE DE L'ECOLE MILITAIRE, ACADEM). Zrzesza ona krajowe instytuty, ośrodki naukowo-badawcze i wszystkie wyższe organizacje szkolnictwa wojskowego, czyli około dwudziestu instytucji edukacyjnych, dydaktycznych, doktrynalnych i badawczych w zakresie strategii, bezpieczeństwa narodowego i geopolityki. Całość stanowi ośrodek niemający odpowiednika w Europie pod względem studiów obronnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Obrony Narodowej	1		Wykonywanie nadzoru nad publiczną uczelnią wojskową zgodnie z PSWiN i przepisami resortowymi, w tym m.in.: zatwierdzanie/uzgadnianie podstawowych aktów (statut, regulamin studiów), koordynacja i kontrola legalności oraz gospodarności, okresowe kontrole resortowe, uzgadnianie planów i limitów kształcenia na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, odbiór sprawozdań i monitorowanie realizacji misji Uniwersytetu.

Akademia	1		Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie wiązało się: – zmiana wewnętrznych aktów regulujących funkcjonowanie uczelni, w tym statutu zatwierdzanego decyzją Ministra Obrony Narodowej; – konieczność realizacji obowiązków o charakterze organizacyjnym; – w szczególności: wymiana pieczęci, tablic, szyldów, sztandaru, logo, materiałów promocyjnych.
Studenci Akademii	ok. 2500	MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych ze studiami w Akademii. Studenci Akademii staną się studentami Uniwersytetu i będą kontynuować kształcenie zgodnie z ustalonymi programami studiów.
Pracownicy Akademii	667	MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on MON – SEW on-line informatyczny system ewidencji wojskowej Akademia – System informatyczny uczelni rejestrujący podpisane umowy o pracę	Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z zatrudnieniem w uczelni. Pracownicy Akademii staną się pracownikami Uniwersytetu.
Żołnierze Akademii	183	MON – SEW on-line informatyczny system ewidencji wojskowej	Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie

			wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z pełnieniem służby. Żołnierze zawodowi Akademii będą pełnić służbę w Uniwersytecie.
Uczestnicy/słuchacze studiów podyplomowych i kursów kwalifikacyjnych Akademii (cywilni, wojskowi)	ok. 340	Akademia – System informatyczny obsługi procesu dydaktycznego Uczelnia 10	Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z odbywaniem studiów podyplomowych i kursów kwalifikacyjnych. Uczestnicy/słuchacze studiów podyplomowych i kursów będą odbywać studia podyplomowe i kursy w Uniwersytecie.
Uczestnicy/słuchacze kursów doskonalących Akademii (żołnierze)	ok. 4000	Plan doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na 2025 r., Plan kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych, Plan przeszkolenia kadr rezerwy.	Uczestnicy/słuchacze kursów doskonalących będą odbywać kursy w Uniwersytecie.
Doktoranci Szkoły Doktorskiej Akademii	43	MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	Z przekształceniem Akademii w Uniwersytet będzie wiązała się konieczność zmiany dokumentów związanych z kształceniem w Szkole Doktorskiej. Doktoranci będą kształcić się w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach opiniowania i konsultacji projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Rada Doskonałości Naukowej;
- 2) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;

- 3) Komitet Polityki Naukowej;
- 4) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
- 5) Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Polska Komisja Akredytacyjna;
- 7) Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 8) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 9) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich.

Termin na zgłaszanie uwag (na przedstawienie stanowiska czy opinii) wyniósł 10 dni od dnia otrzymania pisma przekazującego projekt ustawy do konsultacji publicznych/opiniowania. Skrócenie 21-dniowego terminu na opiniowanie projektu związane koniecznością niezwłocznego wdrożenia rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie mających na celu utworzenie Uniwersytetu w możliwie jak najkrótszym terminie, w 2026 r.

Stanowisko odnośnie projektu zostało przedstawione przez: Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Komitet Polityki Naukowej, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Panią Magdalenę Kołodzińską. Omówienie uwag wraz ze stanowiskiem projektodawcy zostało zamieszczone w raporcie z konsultacji publicznych/opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	2,448	2,526	2,599	2,482	2,482	2,483	2,483	2,484	2,484	2,484	2,484	27,439
budżet państwa	2,448	2,526	2,599	2,482	2,482	2,483	2,483	2,484	2,484	2,484	2,484	27,439
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	23,742	13,258	33,149	96,454	91,695	165,760	78,166	35,059	34,634	35,292	35,937	643,145
budżet państwa	18,120	9,858	29,739	93,054	86,049	160,271	72,243	31,669	31,244	31,902	32,557	596,705
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	5,622	3,400	3,410	3,400	5,646	5,489	5,923	3,390	3,390	3,390	3,380	46,440
Saldo ogółem	-21,294	-10,732	-30,55	-93,972	-89,213	-163,277	-75,683	-32,575	-32,15	-32,808	-33,453	- 615,706
budżet państwa	-15,672	- 7,332	-27,14	-90,572	-83,567	-155,788	-69,76	-29,185	-28,76	-29,418	30,073	-569,266
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-5,622	-3,400	-3,410	-3,400	-5,646	-5,489	-5,923	-3,390	-3,390	-3,390	-3,380	-46,440
Źródła finansowania	Skutki finansowe związane z wejściem w życie ustawy zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków obronnych, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.), bez konieczności występowania o dodatkowe środki (subwencja i dotacje celowe) oraz częściowo w ramach środków własnych Uczelni. Środki na działalność dydaktyczną i badawczą (w tym na wynagrodzenia pracowników uczelni) oraz na realizację szkoleń i kursów przekazywane są uczelniom wojskowym w formie subwencji i dotacji podmiotowej z budżetu państwa, na podstawie art. 460 ust. 1 i 8 oraz art. 365 PSWiN. Środki są zaplanowane w części 29 budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej. W ustawie budżetowej na 2026 r. nie zaplanowano dodatkowych środków finansowych związanych z przekształceniem Akademii w Uniwersytet, w tym również na prognozowane zwiększenie zatrudnienia w uczelni. Wejście w życie projektowanej ustawy nie zmieni sposobu finansowania uczelni.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Za podstawę obliczenia skutków wydatków osobowych w okresie 10 lat przyjęto „Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja maj 2025 r. zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483). Do wyliczenia udziału środków własnych Uczelni w wydatkach osobowych w roku „0 przyjęto 60 % średniej wysokości wyniku finansowego Uczelni z ostatnich 3 lat, w tym: w 2023 r. – 6 302 704,44 zł; w 2022 r. – 4 532 389,19 zł; w 2021 r. – 5 504 534,04 zł, co stanowi 3 267 925,53 zł.											

Łączne koszty rozbudowy potencjału uczelni w zakresie rzeczowym i osobowym w perspektywie do 2035 r. szacowane są na kwotę około 643,145 mln zł. W ramach tej wielkości niezbędne nakłady wynikające wprost z utworzenia uniwersytetu według szacunków powinny zamknąć się kwotą rzędu 99,053 mln zł. Koszty te wynikają z potrzeby utworzenia nowego wydziału, w tym koszty osobowe – 75,589 mln zł, pozostałe koszty związane z utrzymaniem infrastruktury Uniwersytetu 22,594 mln zł, a także jednorazowe koszty związane ze zmianą nazwy uczelni – 0,870 mln zł. Planuje się, że na realizację tych przedsięwzięć ze środków własnych przyszły uniwersytet wyasygnuje około 37,2 mln zł, co stanowi prawie 37,56 % potrzeb finansowych w tym zakresie.

Do wysokości wynagrodzeń przyjętych do obliczeń skutków finansowych nowych etatów przyjęto strukturę organizacyjną nowo tworzonego Wydziału Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa, składającego się z:

- a) Instytutu Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa, gdzie planuje się utworzenie: 2 etatów profesorów, 5 etatów profesorów uczelni, 10 etatów adiunktów i 3 etatów asystentów,
 - b) Instytutu Inżynierii Lądowej, Geodezji i Transportu, gdzie planuje się utworzenie: 2 etatów profesorów, 5 etatów profesorów uczelni, 10 etatów adiunktów i 3 etatów asystentów,
 - c) Administracji, gdzie planuje się utworzenie: 1 etatu starszego specjalisty (koordynatora), 2 etaty specjalistów, 2 etaty starszego referenta i 2 etaty referenta.
- Wynagrodzenie w skali roku (w tym wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatki do wynagrodzenia – premia regulaminowa i dodatek za wysługę lat) przyjęto w kwocie 5 194 920,00 zł, nagrodę roczną – w kwocie 441 568,20 zł oraz koszty pracodawcy – w kwocie 1 107 006,28 zł. Łącznie roczne koszty zatrudnienia w nowym wydziale wyliczono na kwotę 6 743 494,48 zł (4 profesorów – 777 610,24 zł, 10 profesorów uczelni – 1 682 329,80 zł, 20 adiunktów – 2 916 038,37 zł, 6 asystentów – 672 931,92 zł, 7 pracowników administracyjnych – 694 584,15 zł). Przewidywana wysokość wynagrodzeń pracowników tworzonego Wydziału została oszacowana w oparciu o obowiązujące stawki wynagrodzeń w Akademii w podziale na nauczycieli akademickich i pracowników nie będących nauczycielami, które w 2025 r. przedstawiają się następująco:
- 1) profesor – miesięczne wynagrodzenie zasadnicze – 10 400,00 zł; miesięczny dodatek za wysługę lat w wysokości do 20 %, tj. 2080,00 zł; roczne koszty pracodawcy, w tym: ZUS – 27 931,96 zł i FP – 3981,00 zł; nagroda roczna w kwocie 12 729,60 zł;
 - 2) profesor uczelni – miesięczne wynagrodzenie zasadnicze – 9000,00 zł; miesięczny dodatek za wysługę lat w wysokości do 20 %, tj. 1800,00 zł; roczne koszty pracodawcy, w tym: ZUS – 24 171,89 zł i FP – 3445,09 zł; nagroda roczna w kwocie 11 016,00 zł;
 - 3) adiunkt – miesięczne wynagrodzenie zasadnicze – 7800,00 zł; miesięczny dodatek za wysługę lat w wysokości do 20 %, tj. 1560,00 zł; roczne koszty pracodawcy, w tym: ZUS – 20 948,97 zł i FP – 2985,75 zł; nagroda roczna w kwocie 9547,20 zł;
 - 4) asystent – miesięczne wynagrodzenie zasadnicze – 6000,00 zł; miesięczny dodatek za wysługę lat w wysokości do 20 %, tj. 1200,00 zł; roczne koszty pracodawcy, w tym: ZUS – 16 114,59 zł i FP – 2296,73 zł; nagroda roczna w kwocie 7344,00 zł;
 - 5) pracownik administracyjny – miesięczne wynagrodzenie zasadnicze – 4900,00 zł; miesięczna premia regulaminowa wyliczono na kwotę 490,00 zł; miesięczny dodatek za wysługę lat w wysokości do 20 %, tj. 980,00 zł; roczne koszty pracodawcy, w tym: ZUS – 14 256,94 zł i FP – 2031,97 zł; nagroda roczna w kwocie 6497,40 zł.

Szacowania kosztów wynagrodzeń nowych pracowników w roku 2026 dokonano na podstawie ww. Wytycznych. Łączne koszty zatrudnienia w 2025 r. w wysokości 6 743 494,48 zł zwiększono do wysokości 103,2 % (dynamika realna wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej), tj. do kwoty 6 959 286,30 zł. Stosując wskaźniki zawarte w ww. wytycznych, łączne koszty osobowe w latach od 0 do 10 oszacowano na kwotę 75,589 mln zł.

Koszty ZFŚS i PPK dla 47 stanowisk oraz dodatkowe koszty z tytułu ich utworzenia są

jedną ze składowych pozostałych kosztów związanych z utrzymaniem infrastruktury Uczelni, które wyliczono następująco:

1) koszty ZFŚS i PPK:

- koszty ZFŚS: w 2025 roku – 105 096,22 zł, w 2026 roku – 108 459,30 zł,
- koszty PPK: w 2025 roku – 84 547,32 zł, w 2026 roku – 87 252,83 zł;

2) dodatkowe koszty wynikające z utworzenia 47 nowych stanowisk i utrzymania tych stanowisk wyliczono następująco:

- koszt wyposażenia stanowisk (biurko narożne, szafa aktowa, szafa ubraniowa, szafka gospodarcza, kontenerek, fotel obrotowy itd.) w pierwszym roku wyliczono na kwotę 305 030,00 zł,
- koszt wyposażenia stanowisk w sprzęt komputerowy w pierwszym roku wyliczono na kwotę 305 500,00 zł,
- roczny koszt utrzymania stanowisk pracowniczych związany ze zużyciem mediów (w tym energii elektrycznej, ciepłej, wody itd.) wyliczono na kwotę 115 192,00 zł,
- szacowany roczny koszt utrzymania stanowisk pracowniczych w 2026 roku związany ze zużyciem mediów (w tym energii elektrycznej, ciepłej, wody itd.) wyliczono na podstawie ww. wytycznych Ministra Finansów i Gospodarki (dynamika realna cen towarów i usług konsumpcyjnych – średnioroczna – 103,3 %) na kwotę 118 993,34 zł.

Założenia etatyzacji w tworzonego Wydziale Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa zostały oparte na realnej skali planowanej działalności dydaktycznej i badawczej. Wydział będzie prowadził nowe kierunki studiów w obszarze inżynierii bezpieczeństwa, inżynierii lądowej, geodezji i transportu, CBRN oraz interdyscyplinarne programy łączące nauki techniczne, wojskowe i społeczne. Struktura kadry naukowej została zaplanowana w taki sposób, aby zabezpieczyć zarówno potrzeby dydaktyczne, jak i badawczo-rozwojowe, w tym zdolność do prowadzenia projektów aplikacyjnych dla resortu obrony narodowej i przemysłu obronnego oraz uczestnictwa w konsorcjach międzynarodowych (NATO, UE). W zakresie etatów administracyjnych przyjęto rozwiązania odpowiadające standardom funkcjonowania wydziałów inżynierskich w uczelniach publicznych. Zatrudnieni pracownicy nie będą pełnić jedynie funkcji biurowych, lecz zapewnią obsługę studentów, planowanie i rozliczanie zajęć dydaktycznych, wsparcie organizacyjne laboratoriów oraz koordynację współpracy projektowej i międzynarodowej. Tego rodzaju wsparcie jest niezbędne, aby kadra naukowa mogła skoncentrować się na prowadzeniu zajęć i badań, a proces kształcenia był zorganizowany zgodnie z wymogami przepisów o szkolnictwie wyższym i dobrymi praktykami akademickimi. Koszty związane z przekształceniem wyliczono na kwotę łączną w wysokości 871 500,00 zł, w skład których wchodzi koszty:

- a) administracyjne – 187 500,00 zł,
- b) promocyjne – 186 000,00 zł,
- c) ustanowienie nowego sztandaru – 20 000,00 zł,
- d) zmiany nazwy wraz z logotypem na budynkach – 51 000,00 zł,
- e) zmiany wystroju Sali Tradycji – 20 000,00 zł,
- f) wykonania tablic informacyjnych wraz z dostawą i montażem – 80 000,00 zł,
- g) wymiany legitymacji – 71 000,00 zł,
- h) wymiany blankietów dyplomów wraz z ich oprawą – 21 000,00 zł,
- i) metaloplastyka – ryngrafy, medale, coiny, odznaki, litery związane z nazwą uczelni, odlewy – 175 000,00 zł,
- j) pieczęcie urzędowe, kancelaryjne, biblioteczne, adresowe, imienne – 60 000,00 zł.

Natomiast łączne koszty związane z utrzymaniem nowo tworzonej infrastruktury Uniwersytetu w ciągu 10 lat od jego utworzenia wykazano w kwocie 22 594 000,00 zł, w skład których wchodzi:

- a) utrzymanie personelu zabezpieczającego funkcjonowanie nowopowstających budynków na kwotę 12 810 000,00 zł,
- b) media na kwotę 9 784 000,00 zł.

Przyjęcie założenia o udziale środków własnych Uczelni w wydatkach osobowych na poziomie 60 % średniej wysokości wyniku finansowego z 3 lat wynika z faktu, że

Uczelnia deklaruje podjęcie znaczącego wysiłku w zakresie finansowania kosztów utworzenia Uniwersytetu, również ze środków własnych, a nie wyłącznie ze środków resortu obrony narodowej. Zysk uczelni publicznych jest kategorią mierzalną i dlatego środki własne uczelni planowane do wydzielienia na przekształcenie, odniesiono do tej kategorii. Zgodnie z zapisami PSWiN, zysk przeznacza się na fundusz zasadniczy, z którego można finansować potrzeby uczelni. Planuje się, że 60 % wyniku finansowego przeznaczone zostanie na zatrudnienie niezbędnego personelu, bowiem w kontekście tworzenia Uniwersytetu, konieczność sfinansowania potrzeb kadrowych ma pierwszoplanowe znaczenie.

Na wydatki uczelni związane z jej przekształceniem składają się: ustanowienie nowego sztandaru, wymagające powołania społecznego komitetu ufundowania sztandaru, zmiana nazwy Uczelni wraz z logotypem, materiały promocyjne, zmiana wystroju Sali Tradycji, metaloplastyka, pieczęci urzędowe, pakiety pieczęci kancelaryjnych i bibliotecznych, pieczęci adresowe/firmujące, pieczęci imienne, logo na ścianach, informatory, foldery, oklejenie punktu rekrutacyjnego, wykonanie liter do nazwy Uczelni oraz herbu z brązu, wykonanie tablic informacyjnych wraz z dostawą i montażem, opłaty administracyjne, wymiana legitymacji, oprawa dyplomów, blankiety dyplomów.

Koszty osobowe związane z utworzeniem Uniwersytetu należy interpretować nie jako efekt prostego zwiększenia liczby etatów, lecz jako strategiczną inwestycję w nabycie nowych zdolności naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, niezbędnych do realizacji misji nowej uczelni. Struktura planowanych stanowisk została zaprojektowana tak, aby umożliwić prowadzenie badań i kształcenia w rozszerzonym zakresie dyscyplin, obejmującym zarówno inżynierię bezpieczeństwa, inżynierię lądową, geodezję i transport, jak i interdyscyplinarne obszary łączące nauki wojskowe, społeczne i techniczne. Nowo pozyskana kadra, w tym profesorowie, adiunkci, asystenci oraz personel techniczny i administracyjny, pozwoli na wdrażanie innowacyjnych programów kształcenia, rozwój zaawansowanych projektów badawczo-rozwojowych, pozyskiwanie grantów krajowych i międzynarodowych oraz budowanie sieci współpracy z ośrodkami zagranicznymi. Kluczowym elementem tego procesu będzie integracja wymiaru cywilnego i wojskowego w obszarze bezpieczeństwa, co umożliwi wypracowanie wspólnych standardów reagowania na zagrożenia i optymalizację wykorzystania zasobów państwa. W efekcie, zwiększenie potencjału kadrowego Uniwersytetu będzie służyć bezpośrednio wzmocnieniu odporności państwa na wyzwania i kryzysy wielodomenowe, stanowiąc fundament dla długofalowej przewagi kompetencyjnej Polski w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego i obronności.

Akademia dysponuje rozbudowaną i nowoczesną bazą dydaktyczno-logistyczną, zlokalizowaną na terenie 65 hektarów, w znacznej części o charakterze parkowo-leśnym. Zasadniczy trzon stanowi kompleks siedmiu budynków dydaktycznych o łącznej powierzchni 41 854 m², zapewniających 6379 miejsc szkoleniowych. Sale wykładowe, laboratoria i aule wyposażone są w nowoczesny sprzęt audiowizualny oraz pomoce dydaktyczne, spełniające najwyższe standardy kształcenia. Baza obejmuje pięć budynków dydaktycznych, 109 aul i sal wykładowych, 24 laboratoria i sale IT oraz dwa obiekty sportowe.

Zaplecze konferencyjne tworzą trzy w pełni wyposażone obiekty: Klub Akademii na 420 miejsc, Biblioteka Główna z salą konferencyjną na 160 miejsc oraz Centrum Konferencyjne na 300 miejsc. Baza zakwaterowania obejmuje internaty dla 849 żołnierzy oraz Dom Studencki z 202 miejscami, co łącznie daje 1051 miejsc noclegowych. System żywieniowy pozwala na przygotowanie do 600 posiłków jednorazowo (z możliwością zwiększenia do 1200 posiłków), przy wykorzystaniu dwóch sal konsumpcyjnych mogących pomieścić 320 osób każda.

Dzięki temu Uczelnia dysponuje zasobami umożliwiającymi szybkie rozpoczęcie kształcenia w formule Uniwersytetu. Planowane nakłady inwestycyjne będą miały charakter przede wszystkim modernizacyjny i adaptacyjny – obejmą m.in. doposażenie laboratoriów specjalistycznych (symulatory dowodzenia, laboratoria CBRNE, pracownie cyberbezpieczeństwa), rozbudowę infrastruktury sportowej i konferencyjnej, unowocześnienie systemów teleinformatycznych oraz dostosowanie

	zaplecza noclegowego i żywieniowego do zwiększonej liczby studentów i uczestników szkoleń. Inwestycje te pozwolą na pełną integrację komponentu wojskowego i cywilnego w procesie dydaktycznym, budowę nowych zdolności państwa w zakresie bezpieczeństwa i obronności oraz realizację strategicznych celów, jakie postawiono przed Uniwersytetem. W efekcie, już od pierwszych lat funkcjonowania, Uczelnia będzie w stanie prowadzić kształcenie na najwyższym poziomie zarówno dla potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w ramach współpracy międzynarodowej, w tym z sojusznikami z NATO i UE. Nadmienić należy, iż siedem zadań związanych z rozbudową infrastruktury Uczelni, w tym budową i wyposażeniem zespołu laboratoriów, ujętych zostało w Planie Inwestycji Budowlanych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2021–2035 na kwotę w wysokości 367,193 mln zł i są sfinansowane z środków przekazywanych uczelniom przez Ministra Obrony Narodowej w ramach dotacji inwestycyjnych. Środki własne Uczelni ujęte w ww. planie wyniosą 9,200 mln zł. Łączny koszt zadań już ujętych w ww. planie wraz z kosztami pochodnymi, a także potrzebami finansowymi niezbędnymi do uzupełnienia wakujących etatów żołnierzy zawodowych w perspektywie 10 lat wynosi 544,092 mln zł.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe – zatrudnienie nowych pracowników w Uniwersytecie (wynagrodzenie netto)	4,183	4,317	4,442	4,243	4,243	4,243	46,886
	uczelnia publiczna							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Proponowana regulacja, polegająca na utworzeniu Uniwersytetu, będzie miała istotny i wielowymiarowy wpływ na obywateli, zarówno w kontekście rozszerzenia oferty naukowo-dydaktycznej, jak i poprawy dostępności kształcenia w dziedzinie strategii bezpieczeństwa i obronności. Po pierwsze, nowy status uczelni umożliwi uruchomienie innowacyjnych, interdyscyplinarnych programów kształcenia, łączących wiedzę z zakresu nauk wojskowych, społecznych oraz inżynieryjno-technicznych. Oferta obejmie studia I i II stopnia, kształcenie w szkole doktorskiej, studia podyplomowe oraz kursy specjalistyczne, w tym prowadzone w językach obcych i realizowane we współpracy z renomowanymi uniwersytetami obrony państw NATO i UE. Zwiększy to dostęp obywateli do nowoczesnej edukacji w takich obszarach, jak strategiczne przywództwo, planowanie operacyjne, zarządzanie kryzysowe czy ochrona infrastruktury krytycznej.						

		Po drugie, proponowane rozwiązanie wprowadzi istotne zmiany jakościowe w dostępności kształcenia. Oferta Uniwersytetu będzie kierowana zarówno do kandydatów planujących w dalszej perspektywie służbę wojskową, jak i osób cywilnych zainteresowanych karierą w instytucjach bezpieczeństwa, administracji publicznej, sektorze obronnym czy przedsiębiorstwach strategicznych. Dzięki rozwojowi programów międzynarodowych polscy obywatele zyskają możliwość studiowania uwzględniając standardy edukacyjne stosowane w najlepszych ośrodkach akademickich państw sojuszniczych. Po trzecie, przekształcenie uczelni będzie miało pozytywny wpływ na rozwój świadomości społecznej w zakresie bezpieczeństwa i obronności. Uniwersytet stanie się ośrodkiem kształtującym kompetencje strategiczne oraz postawy proobronne wśród obywateli, promując kulturę bezpieczeństwa opartą na wiedzy, współpracy i odporności na zagrożenia. Wreszcie, wyższy prestiż dyplomu uzyskanego w uczelni o statusie uniwersytetu oraz rozszerzenie międzynarodowej współpracy naukowej i dydaktycznej zwiększy konkurencyjność absolwentów na krajowym i globalnym rynku pracy, wspierając rozwój kapitału ludzkiego w sektorach kluczowych dla bezpieczeństwa państwa. W efekcie proponowana regulacja będzie miała długofalowy, pozytywny wpływ na możliwości edukacyjne i zawodowe polskich obywateli, a także na ich przygotowanie do działania w środowisku współczesnych zagrożeń.
--	--	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy.

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

☐ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Utworzenie Uniwersytetu będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, szczególnie w sektorze akademickim, administracyjnym oraz technicznym. Planowane w kolejnych latach zatrudnienie około 60 nowych pracowników przyczyni się do zwiększenia liczby miejsc pracy zarówno dla wykwalifikowanych nauczycieli akademickich, jak i pracowników administracyjnych. W związku z planowaną budową nowoczesnej siedziby wydziału, konieczne będzie także zatrudnienie pracowników technicznych, odpowiedzialnych za obsługę laboratoriów oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania infrastruktury wydziałowej. Nowoczesne laboratoria i pomieszczenia dydaktyczne będą wymagały odpowiedniego zarządzania technicznego, co może skutkować stworzeniem dodatkowych stanowisk związanych z utrzymaniem infrastruktury oraz wsparciem technologicznym.

Planowana budowa nowej siedziby Wydziału Inżynierii Systemów Bezpieczeństwa stworzy znaczące zapotrzebowanie na usługi budowlane i dostawcze w regionie. Lokalne firmy budowlane będą miały możliwość

realizacji kontraktów związanych z budową obiektów dydaktycznych, laboratoriów, gabinetów, a także infrastruktury technicznej.

Stała działalność dydaktyczna i badawcza Uniwersytetu będzie generować długoterminowe korzyści dla lokalnych przedsiębiorstw. Uczelnia stanie się stabilnym źródłem zatrudnienia oraz stałym punktem kontaktu dla firm świadczących usługi na potrzeby instytucji akademickich, w tym dostarczających sprzęt biurowy, książki, materiały dydaktyczne czy sprzęt badawczy.

Podsumowując, rozbudowa i rozwój Uniwersytetu będą miały znaczący, pozytywny wpływ na firmy, zarówno w sektorze budowlanym i dostawczym, jak i w usługach codziennych, przyczyniając się do wzrostu lokalnej gospodarki w krótkim i długim terminie.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne

☒ sytuacja i rozwój regionalny

☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

☐ demografia

☒ mienie państwowe

☒ inne: resort obrony narodowej

☒ informatyzacja

☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Proces budowy i modernizacji obiektów może wiązać się z zanieczyszczeniem powietrza, hałasem oraz zwiększoną emisją pyłów. Odpowiednie zarządzanie odpadami budowlanymi, stosowanie nowoczesnych technologii budowlanych i monitorowanie poziomu emisji zapewni minimalizację negatywnego wpływu na środowisko.

Utworzenie Uniwersytetu przyciągnie nowych pracowników oraz studentów i słuchaczy. Uczelnia będzie musiała zapewnić nowoczesne rozwiązania informatyczne, takie jak systemy zarządzania zasobami edukacyjnymi, dostęp do zdalnych laboratoriów, platformy współpracy naukowej oraz zaawansowane systemy bezpieczeństwa cyfrowego. Nowe technologie zostaną wdrożone również w administracji Uniwersytetu, co usprawni obsługę studentów, pracowników oraz procesy zarządzania finansami, rekrutacją i dokumentacją. Jako instytucja wojskowa, Uniwersytet będzie zobowiązany do wprowadzenia najwyższych standardów cyberbezpieczeństwa, chroniących zarówno dane uczelni, jak i współpracujących instytucji.

Inwestycje w nową infrastrukturę oraz jej modernizacja zwiększą wartość mienia państwowego i poprawią efektywność jego wykorzystania.

Nowe miejsca pracy zarówno w sektorze akademickim, administracyjnym, jak i technicznym przyczynią się do rozwoju lokalnej gospodarki. Ponadto napływ studentów i kadry naukowej zwiększy popyt na usługi i towary lokalnych przedsiębiorstw.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z dniem 1 marca 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przekształcenie Akademii w Uniwersytet realizowane poprzez przyjęcie stosownej ustawy pozwoli na przywrócenie rozpoznawalności uczelni w środowisku naukowym, zarówno narodowym, jak i międzynarodowym, i odwrócenie niekorzystnej dla uczelni decyzji o zmianie nazwy Akademii Obrony Narodowej na Akademię Sztuki Wojennej.

Miernikiem osiągnięcia efektu przyjęcia ustawy będzie uzyskanie oczekiwanej (B+) kategorii naukowej przez wszystkie dyscypliny naukowe. Weryfikacja osiągnięcia zakładanych efektów możliwa będzie po zakończeniu drugiej od momentu utworzenia Uniwersytetu ewaluacji jakości działalności naukowej i polegać będzie na porównaniu zakładanych efektów (uzyskanie kategorii naukowych co najmniej B+ we wszystkich sześciu dyscyplinach naukowych – aktualnych i nowych) z efektami osiągniętymi w ramach ewaluacji dyscyplin naukowych. Przedmiotowa ewaluacja jakości kształcenia odbędzie się w roku 2034 (wyniki ewaluacji 2030–2033).

Korzyści z utworzenia Uniwersytetu wynikać będą z rozwoju potencjału naukowego uczelni objawiającego się przyrostem liczby pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych i prowadzenia badań naukowych w sześciu dyscyplinach naukowych w trzech dziedzinach nauki. Przedmiotowe działania weryfikowane będą w trakcie każdej z dwóch poprzedzających ocenę końcową ewaluacji jakości działalności naukowej Uniwersytetu – w roku 2026 (ewaluacja za lata 2022–2025), 2030 (ewaluacja za lata 2026–2029), poprzez ocenę dorobku naukowego ewaluowanych pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych oraz uzyskanej przez dyscyplinę oceny.

W związku z powyższym utworzone zostaną dwie nowe dyscypliny naukowe: *inżynieria bezpieczeństwa* oraz *inżynieria lądowa, geodezja i transport*. To właśnie te dwie dyscypliny będą podstawą nowego filaru działalności Uniwersytetu. Dodatkowo przyjęty model opiera się na konsolidacji i dalszym rozwoju istniejących i nowych obszarów badawczych. W dziedzinie nauk społecznych rozwijane będą nauki o bezpieczeństwie, nauki o zarządzaniu i jakości oraz nauki prawne. W dziedzinach humanistycznych kluczowe znaczenie zachowa dyscyplina historia, która w ramach umiędzynarodowienia badań zyska dodatkowy potencjał rozwojowy.

Decyzja o utworzeniu Uniwersytetu jest bezpośrednim efektem wieloletnich badań, analiz i konsultacji przeprowadzonych w obszarach, które obecnie proponuje się ująć w ewaluacji projektu. Już na etapie prac koncepcyjnych dokonano szczegółowej oceny stopnia zaspokojenia potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wzrastającego zapotrzebowania na oficerów i wysoko wykwalifikowanych specjalistów ds. bezpieczeństwa i obronności. Analiza ta uwzględniała zarówno wymiar kadrowy, jak i jakościowy, obejmując m.in. nowe wymagania wynikające z modernizacji technicznej wojska, zmieniającej się doktryny obronnej oraz doświadczeń z konfliktów zbrojnych, w tym wojny rosyjsko-ukraińskiej.

Zakłada się, że w związku ze zwiększaniem liczebności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w kolejnych latach znacznie wzrośnie liczba kształconych oficerów na wyżej wymienionych formach kwalifikacyjnych. Należy zaznaczyć, że liczba kandydatów na oficerów kształconych na studiach wyższych w akademiach wojskowych od roku akademickiego 2010/2011 wzrosła ośmiokrotnie – z 309 do 2483 osób. Zwiększona liczba absolwentów pozostałych uczelni wojskowych przełoży się na wzrost zapotrzebowania na kształcenie w Uniwersytecie, zwłaszcza na poziomie zaawansowanych studiów strategicznych, operacyjnych, kursów dowódczych i sztabowych i szkoleń specjalistycznych.

Warto w tym kontekście wspomnieć o degradacji jakości kształcenia wojskowego w ostatnich ośmiu latach oraz o negatywnych skutkach przeprowadzonych czystek kadrowych dla poziomu przygotowania oficerów Wojska Polskiego. Do szczególnie alarmujących przykładów należy kształcenie oficerów w ramach podyplomowych studiów polityki obronnej (PSPO), przygotowujących do objęcia stanowisk zaszergowanych do stopnia generała brygady lub równorzędnego. W roku akademickim 2023/2024 aż 30 % absolwentów PSPO nie posiadało żadnego przeszkolenia w Akademii Wojskowej od czasu ukończenia szkoły oficerskiej. W kolejnym roku akademickim 2024/2025 odsetek ten wzrósł do 76 %, co oznacza drastyczny spadek jakości przygotowania kadry strategicznej. Odbudowa tego potencjału zajmie dekady, jednak utworzenie Uniwersytetu stworzy niezbędne warunki instytucjonalne, kadrowe i programowe, aby proces ten mógł przebiegać w sposób systemowy, skoordynowany i zgodny z najwyższymi standardami NATO.

Równolegle przeprowadzono pogłębione prace nad oceną potrzeb państwa w zakresie budowania odporności na zagrożenia wielowymiarowe, co wymaga integracji wymiaru wojskowego i cywilnego w procesie kształcenia. Wyniki tych badań jednoznacznie potwierdziły konieczność powołania ośrodka o profilu uniwersyteckim, który będzie w stanie łączyć kompetencje strategiczne, technologiczne i przywódcze w procesie kształcenia nowych kadr, zarówno wojskowych i cywilnych.

Istotnym elementem przeprowadzonych analiz była także ocena potencjału umiędzynarodowienia uczelni i jej roli w systemie sojuszniczym NATO i UE. Badano możliwości włączenia Uniwersytetu w międzynarodowe programy kształcenia, projekty badawcze oraz wymiany kadry i studentów, a także jego potencjał jako ośrodka przyciągającego studentów i słuchaczy zagranicznych, w tym personel wojskowy i cywilny z państw sojuszniczych.

W efekcie sam projekt ustawy o utworzeniu Uniwersytetu jest już wynikiem rzetelnej ewaluacji stanu obecnego i potrzeb strategicznych państwa w wymienionych obszarach. Planowana, przyszła ewaluacja po utworzeniu Uniwersytetu będzie zatem służyła nie identyfikacji podstawowych problemów, lecz weryfikacji, w jakim stopniu zrealizowano cele jasno zdefiniowane i uzasadnione w procesie przygotowawczym.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

RAPORT Z KONSULTACJI
do projektu ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego (UD280)
(zgodnie z § 83 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

I. KONSULTACJE PUBLICZNE

Zgodnie z § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień międzyresortowych oraz opiniowania, projekt ustawy został zamieszczony w internetowym serwisie Rządowy Proces Legislacyjny Rządowego Centrum Legislacji. W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt w ramach konsultacji publicznych otrzymały następujące podmioty:

- 1) Rada Doskonałości Naukowej;
 - 2) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
 - 3) Komitet Polityki Naukowej;
 - 4) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
 - 5) Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) Polska Komisja Akredytacyjna;
 - 7) Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego;
 - 8) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
 - 9) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich
- z 10-dniowym terminem na zajęcie stanowiska. Powyższy termin uzasadniano koniecznością niezwłocznego wdrożenia rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie mających na celu utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.

Stanowiska odnośnie projektu zostały przedstawione przez: Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Komitet Polityki Naukowej, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Ponadto uwagi do projektu ustawy wniosła pani Magdalena Kołodzińska.

Podmiot wnoszący uwagi/opinię	Treść uwagi/opinii	Stanowisko MON
Komitet Polityki Naukowej	Zakładane utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego we wskazanym dokumencie jest logicznym i naturalnym procesem dostosowania i adaptacji uczelni wyższej do wskazanych uwarunkowań, wyzwań i zadań, jakie wynikają dla uczelni wojskowej, w kontekście interesów bezpieczeństwa państwa. W związku z tym, należy podkreślić wskazaną ideę utworzenia Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego w kontekście realizacji celów i zadań nakreślonych w przyjętej 25 lipca 2025 r. Strategii Bezpieczeństwa Narodowego. Oprócz zawartych intencji powołania nowej uczelni w kontekście celów i zadań strategicznych, jako uzasadnienie powołania nowej jednostki wskazano również brak możliwości realizacji nowych zadań w zmienionym środowisku bezpieczeństwa przez dotychczas funkcjonującą Akademię Sztuki Wojennej. W dokumencie mowa o wielu ograniczeniach determinujących brak możliwości odpowiedniego rozwoju, adekwatnego w kontekście wskazanych uwarunkowań międzynarodowych i wyzwań oraz roli uczelni wojskowej w tym zakresie. Do najważniejszych barier ograniczających rozwój zaliczono: utrudnienia organizacyjne i strukturalne, bariery kadrowe, bariery infrastrukturalne, bariery prawne, wizerunkowe oraz systemowe. Uwzględniając zakładane zmiany, powołanie nowej jednostki docelowo ma pomóc w przezwyciężeniu wskazanych ograniczeń i efektywniej odpowiadać na wyzwania środowiska bezpieczeństwa. Zidentyfikowane w trakcie analizy ograniczenia zostaną przezwyciężone w związku z wdrożeniem systemowych rozwiązań, w tym poprzez poszerzenie zakresu dyscyplin i wypełnienie formalności w kierunku spełniania wymogów uniwersyteckich, integrację wiedzy wojskowej, cywilnej i	Projektodawca podziela w pełni pogląd Komitetu Polityki Naukowej, że: 1) projekt ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego jest logiczną konsekwencją wyzwań stojących przed państwem w obszarze obronności państwa; 2) dotychczasowa formuła Akademii Sztuki Wojennej napotyka istotne bariery rozwojowe (organizacyjne, kadrowe, infrastrukturalne i systemowe), których przezwyciężenie wymaga nadania nowej rangi instytucjonalnej; 3) integracja wymiaru wojskowego, cywilnego i technicznego, poszerzenie spektrum dyscyplin badawczych oraz wzmocnienie potencjału kadrowego i infrastrukturalnego stanowią niezbędny warunek realizacji zadań państwa w obszarze bezpieczeństwa narodowego. Ocena Komitetu to ważny głos wsparcia środowiska naukowego i eksperckiego, wzmacniający uzasadnienie projektowanych regulacji.

	technicznej, wzmocnienie potencjału kadrowego i skali kształcenia w jednostce, inwestycje w infrastrukturę i zaplecze badawcze uczelni, a także zakładany wzrost prestiżu, potencjału dla współpracy międzynarodowej i roli systemowej. Uwzględniając wskazane uwarunkowania i przesłanki proponowanego projektu związane ze utworzeniem na bazie Akademii Sztuki Wojennej nowej jednostki, jaką w założeniu ma być Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego, Komitet Polityki Naukowej podkreśla, że powołanie uniwersytetu odpowiadającego pod względem badań i kształcenia wyzwaniom należy uznać za obiektywne i zasadne z punktu widzenia kluczowych interesów i bezpieczeństwa narodowego państwa.	
Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego	1. Projekt ustawy tworzy Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego poprzez przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej. W wyniku ustawy ma zostać zmieniona nazwa uczelni oraz wydłużony (do okresu trzech ewaluacji działalności naukowej, co według obecnych przepisów oznacza 12 lat) czas prawa posługiwania się nazwą „uniwersytet” bez konieczności spełniania wymaganych przez ustawę PSWiN wymogów uprawniających do posiadania statusu uniwersytetu. 2. Projekt ustawy zapewnia, że władze uczelni, gremia samorządowe, studenci, doktoranci, słuchacze, pracownicy, żołnierze pełniący służbę, majątek, wewnętrzne akty prawne (z wyjątkiem statutu) nie ulegają żadnej zmianie, a prowadzone sprawy, procedury oraz działalność są kontynuowane bez zmian. 3. Uzasadnienie projektu podkreśla potrzebę przygotowania kadr dowódczych o zaawansowanym, wielodomenowym wykształceniu, z wiedzą teoretyczną zintegrowaną z praktyką operacyjną, a także potrzebę uczestnictwa w międzynarodowych projektach badawczych oraz kształcenia specjalistów wojskowych i cywilnych. Rada Główna uważa, że są to ważne cele zasługujące na zdecydowane poparcie, jednak zwraca uwagę, że projekt ustawy w żadnym stopniu nie odnosi się do tych	1. Projekt ustawy rzeczywiście przewiduje utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego poprzez przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej oraz określenie szczególnego okresu prawa do posługiwania się nazwą „uniwersytet”. Zagadnienie to zostało szczegółowo omówione zarówno w uzasadnieniu projektu, jak i w OSR. Rozwiązanie to ma charakter <i>lex specialis</i> wobec art. 16 ust. 3 ustawy – <i>Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</i> i znajduje uzasadnienie w nadrzędnym interesie publicznym, jakim jest bezpieczeństwo narodowe. Przedstawiono tam również argumentację dotyczącą konieczności zapewnienia uczelni odpowiedniego czasu na rozwój nowych dyscyplin, kadr i infrastruktury, aby w pełni osiągnąć zakładane cele. 2. Projekt ustawy przewiduje ciągłość władz uczelni, gremiów samorządowych, studentów, doktorantów, słuchaczy, pracowników i żołnierzy pełniących służbę, a także majątku i wewnętrznych aktów prawnych (z wyjątkiem statutu). Rozwiązanie to ma charakter techniczny i służy zapewnieniu bezpieczeństwa prawnego oraz niezakłóconego funkcjonowania uczelni w momencie jej przekształcenia. Szczegółowe uzasadnienie tej konstrukcji zostało przedstawione w OSR i w uzasadnieniu projektu, gdzie wykazano, że zachowanie ciągłości organizacyjnej i prawnej jest warunkiem

	zagadnień, a jedynie zmienia nazwę uczelni na „uniwersytet” i znosi wymogi jakościowe wymagane dla takiego statusu. Z tego względu zmiana nazwy jest działaniem jedynie fasadowym - ma wywołać wrażenie, że uczelnia jest uniwersytetem, mimo świadomości autorów projektu, że w rzeczywistości nie spełnia ona warunków do takiego statusu, a więc przyszli studenci, słuchacze, doktoranci, pracownicy oraz środowisko akademickie wprowadzani będą w błąd. 4. W uzasadnieniu projektu słusznie wspomina się, że w wielu krajach NATO kluczowe uczelnie wojskowe wcale nie noszą nazwy „uniwersytet”, natomiast realizują odpowiednie zadania. Rada uważa, że jest to podejście właściwe i warte naśladowania. Przykład USA jest niefortunny ze względu na używanie tam słowa „university” jako nazwy praktycznie każdej instytucji kształcącej na poziomie wyższym. W Europie, w tym w Polsce, termin „uniwersytet” jest zarezerwowany dla uczelni o szerokim profilu, z autonomią badawczą i edukacyjną oraz daleko posuniętą niezależnością od władz państwowych. Warto zaznaczyć, że uczelnie wojskowe w Polsce tradycyjnie noszą nazwę „akademia” (np. Wojskowa Akademia Techniczna) i nie stanowi to przeszkody dla rozwoju ich innowacyjnej działalności, ani nie umniejsza renomy, która wynika z ich osiągnięć, a nie nazwy. 5. Rada Główna podkreśla, że polskie środowisko akademickie zdecydowanie sprzeciwiało się podejmowanym w ostatnich latach działaniom deprecjonującym pojęcia „uniwersytet” poprzez nadawanie - dla doraźnych korzyści politycznych - takiej nazwy uczelniom niespełniającym warunków określonych obowiązującymi przepisami. Szkodliwość takich działań dla reputacji całego środowiska naukowego w Polsce jest oczywista i Rada apeluje o ich zaniechanie.	skutecznego rozpoczęcia działalności Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego i umożliwia płynne wdrożenie zmian. 3. Projektodawca zgadza się z oceną Rady Główniej, że przygotowanie kadr dowódczych o wielodomenowym wykształceniu oraz rozwój współpracy międzynarodowej w obszarze badań i dydaktyki to cele strategiczne, zasługujące na pełne poparcie. Należy jednak podkreślić, że projekt ustawy nie ogranicza się wyłącznie do zmiany nazwy Akademii Sztuki Wojennej. Rozwiązanie to zostało szczegółowo opisane w uzasadnieniu i OSR, gdzie wykazano, że transformacja w Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego obejmuje: rozwój nowych dyscyplin naukowych, wzmocnienie potencjału kadrowego, rozbudowę infrastruktury badawczej i dydaktycznej oraz pełną integrację kształcenia wojskowego i cywilnego. Zastosowana formuła <i>lex specialis</i> wobec art. 16 ust. 3 ustawy – <i>Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</i> nie ma charakteru fasadowego, lecz służy stworzeniu warunków umożliwiających płynne i efektywne przejście do modelu uczelni uniwersyteckiej. Okres przejściowy został wprost powiązany z cyklami ewaluacji jakości działalności naukowej, tak aby zapewnić uczelni czas na zbudowanie pełnych kompetencji w nowym zakresie. Tym samym projekt nie wprowadza w błąd studentów ani środowiska akademickiego, lecz zapewnia stabilne i transparentne ramy instytucjonalne dla dalszego rozwoju uczelni. 4. Projektodawca zgadza się z oceną Rady, że nazewnictwo uczelni wojskowych w państwach NATO nie jest jednolite i w wielu przypadkach nie obejmuje terminu „uniwersytet”. Podzielić również trzeba pogląd, że renoma i znaczenie instytucji akademickiej wynika przede wszystkim z jakości jej działalności dydaktycznej i naukowej. Należy jednak podkreślić, że projekt ustawy nie sprowadza się jedynie do zmiany nazwy Akademii Sztuki Wojennej, lecz stanowi element szerszej transformacji instytucjonalnej, która ma umożliwić uczelni rozwój nowych dyscyplin, zwiększenie
--	---	--

		potencjału badawczo-rozwojowego oraz integrację kształcenia cywilnego i wojskowego. W tym kontekście wybór formuły „uniwersytetu” znajduje uzasadnienie w potrzebie podkreślenia interdyscyplinarności działalności naukowej i dydaktycznej nowej uczelni oraz jej zdolności do uczestniczenia w konsorcjach badawczych. Problematyka ta została szczegółowo omówiona w uzasadnieniu projektu oraz w OSR, gdzie wskazano, że wybór nazwy „uniwersytet” nie ma charakteru symbolicznego, lecz służy podkreśleniu nowej, interdyscyplinarnej i strategicznej roli uczelni w systemie bezpieczeństwa państwa. 5. Z pełnym szacunkiem projektodawca odnosi się do troski Rady o prestiż pojęcia „uniwersytet” w polskim systemie szkolnictwa wyższego. Należy jednak podkreślić, że projekt ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego nie ma charakteru politycznego ani fasadowego. Rozwiązanie to zostało szczegółowo uzasadnione w OSR i uzasadnieniu projektu, gdzie wykazano, iż utworzenie UBN jest konsekwencją potrzeb strategicznych państwa w obszarze bezpieczeństwa oraz wynika z nadrzędnego interesu publicznego. W tym kontekście nadanie statusu uniwersytetu nie prowadzi do deprecjacji tego pojęcia, lecz przeciwnie – podkreśla interdyscyplinarny charakter i strategiczną rolę uczelni w systemie bezpieczeństwa narodowego i obronności. Dodatkowo zwraca się uwagę na autonomię uczelni, obecne działania władz Akademii, decyzje Senatu oraz przyjęta <i>Strategia rozwoju uczelni na lata 2025–2035</i> – wraz z zawartą w niej misją i wizją – są jednoznacznie ukierunkowane na przekształcenie Akademii w uniwersytet. Władze Akademii koncentrują się wyłącznie na realizacji misji naukowej i dydaktycznej.
Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich	Zwraca uwagę na: 1) odstępstwo od art. 16 ust. 3 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i ryzyko „odroczonej płatności”	1. Projektowana ustawa ma charakter <i>lex specialis</i> wobec art. 16 ust. 3 ustawy – <i>Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</i> w zakresie użycia nazwy „uniwersytet” przez uczelnię tworzoną na bazie Akademii Sztuki Wojennej. Rozwiązanie to znajduje uzasadnienie w

	2) problem finansowania i możliwego obciążenia budżetu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego 3) charakter części wydatków, które nie przekładają się na jakość badań i dydaktyki 4) fakt, że wiele z proponowanych działań (nowe dyscypliny, współpraca międzynarodowa, rozwój infrastruktury, zwiększenie liczby studentów i kadry) może być realizowanych również w formule akademii	nadrzędnym interesie publicznym, jakim jest bezpieczeństwo narodowe i odpowiada na szczególne potrzeby państwa w obszarze kształcenia kadr dla Sił Zbrojnych RP, administracji publicznej oraz instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. Konieczność i proporcjonalność tego odstępstwa wynikają z aktualnych uwarunkowań strategicznych, w tym modernizacji Sił Zbrojnych, rozwoju systemu odporności państwa oraz rosnącego zapotrzebowania na badania naukowe i innowacje w obszarze obronności. W tym sensie rozwiązanie ma charakter systemowy i mieści się w praktyce legislacyjnej, która dopuszcza odstępstwa od zasad ogólnych w sytuacjach uzasadnionych wyjątkową rolą danej instytucji. Ryzyko „odroczonej płatności” nie stanowi podstawy do negowania inicjatywy integracji systemów bezpieczeństwa, za którą odpowiedzialny będzie UBN. 2. Uczelnia finansowana jest w całości z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej w myśl art. 460 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z powyższym, w żadnym stopniu nie obciąża budżetu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. 3. W OSR przedstawiono zarówno wydatki stricte dydaktyczne i badawcze, jak i te o charakterze organizacyjno-infrastrukturalnym. Należy podkreślić, że wydatki pozornie pośrednie w istocie stanowią warunek jakości i skuteczności kształcenia oraz prowadzenia badań naukowych. Dotyczy to w szczególności kształcenia żołnierzy oraz kadr administracji publicznej, które stanowią dominującą część uczestników procesów dydaktycznych w Akademii Sztuki Wojennej, a w przyszłości w Uniwersytecie Bezpieczeństwa Narodowego. Specyfika tych grup wymaga nie tylko nowoczesnych treści programowych i wysoko wykwalifikowanej kadry, lecz również zaawansowanej infrastruktury i sprawnej obsługi administracyjnej toku studiów, kursów specjalistycznych i szkoleń doskonalących. To właśnie te elementy (infrastruktura i administracja) umożliwiają przełożenie potencjału dydaktyczno-naukowego na praktyczne efekty
--	--	--

		w postaci dobrze przygotowanych oficerów, studentów i urzędników publicznych. Nowoczesne zaplecze badawczo-dydaktyczne przyszłego uniwersytetu będzie służyć integracji teorii i praktyki w obszarze bezpieczeństwa narodowego. Jego celem jest przygotowanie Sił Zbrojnych oraz instytucji państwowych do wyzwań współczesnego pola walki i zwiększenia odporności na zagrożenia, w tym odstraszania Federacji Rosyjskiej. Akademia Sztuki Wojennej jako unikatowa uczelnia, już obecnie dysponuje wyspecjalizowanymi jednostkami: Wydziałem Wojskowym (militarne aspekty obronności), Wydziałem Zarządzania i Dowodzenia (systemy kierowania i dowodzenia), Wydziałem Bezpieczeństwa Narodowego (odporność państwa), Wydziałem Prawa i Administracji (prawo formacji mundurowych), a także Instytutem Historii i Polemologii oraz Instytutem Inżynierii Bezpieczeństwa CBRN. Przekształcenie Akademii w uniwersytet umożliwi holistyczne połączenie istniejących kompetencji i stworzenie narodowego centrum integracji systemu bezpieczeństwa, odpowiadającego realiom współczesnych zagrożeń i wyzwaniom sojuszniczym. 4. Część działań mogłaby być realizowana w formule akademii, jednak skala i charakter zadań przewidzianych dla Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego wymagają nadania uczelni rangi uniwersytetu. Tylko w tej formule możliwy jest dynamiczny rozwój nowych dyscyplin, aktywne uczestnictwo w międzynarodowych konsorcjach badawczych oraz prowadzenie interdyscyplinarnego kształcenia żołnierzy, studentów i kadr administracji publicznej. Problematyka ta została szczegółowo omówiona w uzasadnieniu projektu ustawy oraz w OSR, gdzie wskazano, dlaczego przekształcenie w uniwersytet stanowi warunek skutecznej realizacji zakładanych celów. Podobny zarzut można odnieść także do uniwersytetów. Ich rozwój dyscyplin, współpraca międzynarodowa, rozbudowa infrastruktury czy zwiększanie liczby studentów i kadry również mogłyby być realizowane w formule akademii. Kluczowe
--	--	--

		jest jednak to, że status uniwersytetu stwarza szersze ramy prawne i instytucjonalne, które umożliwiają skuteczniejszą realizację tych zadań i nadają im właściwy ciężar w krajowym i międzynarodowym systemie szkolnictwa wyższego.
Pani Magdalena Kołodzińska	Projekt ustawy w obecnym brzmieniu nie może zostać przyjęty, gdyż zawiera poważne błędy legislacyjne, narusza przepisy prawa powszechnie obowiązującego oraz godzi w spójność systemu szkolnictwa wyższego. Najistotniejszy zarzut dotyczy sprzeczności z art. 16 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wyraz „uniwersytet” mogą stosować wyłącznie uczelnie posiadające co najmniej sześć dyscyplin naukowych z kategorią B+ lub wyższą w trzech różnych dziedzinach. Akademia Sztuki Wojennej spełnia jedynie część tych warunków, uzyskując kategorię B+ w trzech dyscyplinach z jednej dziedziny. Projekt próbuje obejść ustawę, przewidując fikcyjny „okres przejściowy” obejmujący aż trzy ewaluacje. Rozwiązanie to jest nie do pogodzenia z ratio legis przepisu i prowadzi do sytuacji, w której przez kilkanaście lat uczelnia niespełniająca wymogów posługiwałaby się nazwą zastrzeżoną ustawowo. Projekt posługuje się również niespójną konstrukcją legislacyjną. W art. 2 przewidziano zniesienie Akademii i utworzenie nowej osoby prawnej – Uniwersytetu, podczas gdy w uzasadnieniu mówi się o „przekształceniu”. Likwidacja i przekształcenie to dwie odmienne instytucje prawne. Tworzenie fikcji prawnej, że nowy podmiot stanowi kontynuację starego, rodzi poważne zagrożenia dla ciągłości prawnej: realizowanych projektów krajowych i zagranicznych, umów cywilnoprawnych, grantów, zobowiązań finansowych, a także praw nabytych studentów i pracowników. Projekt narusza także konstytucyjną zasadę równości podmiotów wobec prawa. Nadanie statusu uniwersytetu uczelni, która nie spełnia wymogów ustawowych, uprzywilejowuje jeden podmiot kosztem innych, które musiały przejść pełną drogę wymaganą przez przepisy. Tworzy to niebezpieczny precedens –	Projekt ustawy ma charakter <i>lex specialis</i> wobec przepisów art. 16 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Ustawodawca, kierując się ważnym interesem publicznym, jakim jest bezpieczeństwo narodowe, ma pełne prawo wprowadzić regulację szczególną, przewidującą czasowe stosowanie nazwy „uniwersytet” dla uczelni o strategicznym znaczeniu dla państwa. Okres dwóch ewaluacji nie stanowi „obejścia prawa”, lecz wyznacza maksymalny horyzont czasowy, w którym uczelnia ma obowiązek osiągnąć wymagane kryteria, przy czym w OSR i uzasadnieniu wskazano konkretne kamienie milowe w zakresie rozwoju kadry, infrastruktury i dyscyplin. Konstrukcja prawna polegająca na zniesieniu jednej uczelni i utworzeniu nowej, z jednoczesnym zagwarantowaniem ciągłości praw i obowiązków studentów, doktorantów, pracowników oraz realizowanych projektów, jest zgodna z techniką legislacyjną i była już stosowana w praktyce. Projekt wprost przewiduje przejęcie przez Uniwersytet Bezpieczeństwa Narodowego wszystkich zobowiązań i kontynuację działalności ASzWoj, co eliminuje ryzyko naruszenia praw nabytych. Nie można podzielić także zarzutu naruszenia konstytucyjnej zasady równości. Zróżnicowanie sytuacji prawnej uczelni jest dopuszczalne, gdy znajduje racjonalne i proporcjonalne uzasadnienie. W tym przypadku jest nim konieczność wzmocnienia potencjału kadrowego i badawczo-dydaktycznego państwa w obszarze bezpieczeństwa i obronności, co zostało szczegółowo wykazane w OSR. Interes publiczny może uzasadniać przyznanie szczególnego statusu wybranym podmiotom, jeżeli służy to realizacji strategicznych zadań państwa. Odnosząc się do zarzutu „konfliktu interesów”, należy podkreślić, że inicjatywa ustawodawcza przysługuje Radzie Ministrów i to MON, a nie uczelnia, wniósł projekt do procedowania. Wskazane w

ustawą szczególną można dowolnej instytucji nadać status uniwersytetu, niezależnie od poziomu naukowego. Takie działanie osłabia prestiż polskich uczelni i może negatywnie oddziaływać na współpracę międzynarodową. Najpoważniejszą wadą projektu jest jednak jego geneza. Z dokumentów przekazanych opinii publicznej wynika, że sam projekt został opracowany w Akademii Sztuki Wojennej i następnie przekazany do MON, co potwierdziły zarówno uczelnia, jak i Ministerstwo w odpowiedziach udzielonych redaktorowi Hubertowi Kowalskiemu. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wskazało równocześnie, że inicjatywa ustawodawcza należy do MON, a nie do uczelni. Tym samym mamy do czynienia z sytuacją, w której beneficjent przyszłej regulacji sporządził przepisy dotyczące własnego statusu, a ministerstwo je przejęło. Akademia nie posiada konstytucyjnej ani ustawowej inicjatywy ustawodawczej – art. 118 Konstytucji RP przyznaje ją wyłącznie Radzie Ministrów, posłom, Senatowi, Prezydentowi RP oraz grupie obywateli. Pisanie ustawy „o sobie” przez podmiot zainteresowany stanowi jawny konflikt interesów, narusza zasady dobrej legislacji i podważa transparentność procesu prawotwórczego. Dodatkowo uzasadnienie i OSR mają charakter deklaracyjny i polityczny, pełne są haseł o „liderach strategicznych” i „Tarczy Wschód”, a pozbawione są rzetelnej analizy kosztów, planu rozwoju nowych dyscyplin czy zabezpieczenia kadrowego w dziedzinach technicznych i ścisłych. Dokument przypomina materiał autopromocyjny, a nie uzasadnienie ustawy. Podsumowując, projekt narusza art. 16 PSWN, obchodzi art. 118 Konstytucji RP, posługuje się wadliwą konstrukcją likwidacji zamiast przekształcenia, uprzywilejowuje jeden podmiot i został opracowany z rażącym konfliktem interesów. Jego przyjęcie oznaczałoby legalizację obejścia prawa i poważne obniżenie standardów polskiego szkolnictwa wyższego. Projekt ustawy należy jednoznacznie odrzucić.	uzasadnieniu i OSR odniesienia do potrzeb strategicznych państwa, w tym koncepcji „Tarczy Wschód” czy kształcenia liderów są opisem rzeczywistych uwarunkowań geopolitycznych i kadrowych, które uzasadniają transformację uczelni. OSR zawiera wyliczenia kosztów, źródła finansowania oraz plan rozwoju nowych dyscyplin i laboratoriów, co dowodzi, że dokument ma charakter merytoryczny. Podsumowując należy stwierdzić, że projekt ustawy nie narusza art. 16 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ani art. 118 Konstytucji RP, nie wprowadza fikcji prawnej i nie obniża standardów szkolnictwa wyższego. Jest aktem o charakterze <i>lex specialis</i>, znajdującym pełne uzasadnienie w interesie publicznym oraz w potrzebach systemu bezpieczeństwa narodowego.
--	--

II. OPINIOWANIE

Projekt ustawy był przedmiotem opiniowania z następującymi podmiotami: Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Szef Agencji Wywiadu, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Termin na przedstawienie opinii został określony na 10 dni, co uzasadniano koniecznością niezwłocznego wdrożenia rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie mających na celu utworzenie Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego.

W ramach opiniowania uwagę zgłosił Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego wskazując, że przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej w uniwersytet w sytuacji, gdy nie spełnia ona wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy- Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce należy ocenić jako przedwcześnie. W odpowiedzi na powyższe projektodawca wyjaśnia, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie ma charakter *lex specialis* w stosunku do art. 16 ust. 3 ustawy - *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* i jest uzasadnione ważnym interesem publicznym w zakresie bezpieczeństwa narodowego. Rozwiązanie to ma charakter czasowy. Projekt opiera się na przesłance konieczności zapewnienia państwu narzędzia systemowego do kształcenia i badań w obszarze bezpieczeństwa i obronności w warunkach bezprecedensowych zagrożeń. Status uniwersytetu jest w tym kontekście środkiem niezbędnym i proporcjonalnym. Obecne i przewidywane zagrożenia (wojna za wschodnią granicą, potrzeba działań wielodomenowych, wzrost liczebności i modernizacja Sił Zbrojnych RP, projekt Tarcza Wschód) wymuszają utworzenie zintegrowanego, wielodyscyplinarnego ośrodka łączącego komponenty wojskowe, cywilne i inżynieryjno-techniczne, zdolnego do kształcenia liderów i prowadzenia badań w skali porównywalnej z ośrodkami sojuszniczymi. Ten cel nie liczebności i modernizacja Sił Zbrojnych RP, projekt Tarcza Wschód) wymuszają utworzenie zintegrowanego, wielodyscyplinarnego ośrodka łączącego komponenty wojskowe, cywilne i inżynieryjno-techniczne, zdolnego do kształcenia liderów i prowadzenia badań w skali porównywalnej z ośrodkami sojuszniczymi. Ten cel nie może zostać osiągnięty w ramach statusu i profilu Akademii Sztuki Wojennej, który obecnie koncentruje się przede wszystkim w jednej dziedzinie (nauki społeczne) i nie dysponuje własnymi dyscyplinami techniczno-inżynieryjnymi ani adekwatną infrastrukturą badawczo-rozwojową. Przekształcenie w Uniwersytet ma zniwelować te bariery i poszerzyć spektrum dyscyplin (m.in. inżynieria lądowa, geodezja i transport). Akademia Sztuki Wojennej prowadzi kluczowe formy kształcenia kadr wojskowych i jako jedyna w kraju realizuje kursy obronne dla administracji publicznej. Skala i dynamika tych zadań rośnie wraz z transformacją SZ RP i wnioskami z wojny w Ukrainie. Uniwersytet jest niezbędny, aby ten systemowo ważny strumień kształcenia i badań zintegrować, umiędzynarodowić i poszerzyć o dyscypliny inżynieryjne i nowoczesne laboratoria. Przyjęty horyzont dostosowawczy, do zakończenia drugiej ewaluacji, odpowiada realnym cyklom rozwojowym uczelni specjalistycznej w obszarze bezpieczeństwa i obronności. W porównaniu do podmiotu o profilu humanistyczno-społecznym, osiągnięcie wymogów z art. 16 ust. 3 ww. ustawy wymaga: uruchomienia nowych dyscyplin inżynieryjno-technicznych i nasycenia kadrami o odpowiednich osiągnięciach, co jest procesem wieloetapowym,

- 1) zbudowania infrastruktury badawczo-rozwojowej (laboratoria, aparatura, ośrodki symulacji i cyberbezpieczeństwa) oraz portfela projektów (w tym międzynarodowych, NATO i UE), których cykle koncepcyjno-grantowo-publikacyjne rozciągają się na więcej niż jeden okres ewaluacyjny,
- 2) umiędzynarodowienia i pozyskania kadr zewnętrznych oraz wdrożenia nowych strumieni kształcenia (w tym doktorantów) w dyscyplinach dotąd nieobecnych w Akademii Sztuki Wojennej.

Profil UBN jako uczelni bezpieczeństwa i obronności z silnym komponentem inżynieryjnym i badawczo-rozwojowym różni się od dotychczasowych przekształceń i uzasadnia przyjęty nowy horyzont dostosowawczy przekształceń wynikający z cyklu rozwojowego nowych dyscyplin technicznych, laboratoriów i umiędzynarodowienia badań, a także unikalnych zadań realizowanych na rzecz państwa.

Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania wraz ze stanowiskiem projektodawcy zostały zamieszczone na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

- III.** Projekt ustawy nie wymaga zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).
- IV.** Projekt ustawy nie dotyczy również spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.
- V.** Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.
- VI.** Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

**Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania
do projektu ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Bezpieczeństwa Narodowego (UD280)**
(zgodnie z § 83 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Propozycja zapisu	Stanowisko do zgłoszonej uwagi
1.	Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego	Przekształcenie Akademii Sztuki Wojennej w uniwersytet w sytuacji, gdy nie spełnia ona wymogów określonych w art. 16 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce należy ocenić jako przedwczesne.	Wyjaśnienie. Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie ma charakter <i>lex specialis</i> w stosunku do art. 16 ust. 3 ustawy - <i>Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</i> i jest uzasadnione ważnym interesem publicznym w zakresie bezpieczeństwa narodowego. Rozwiązanie to ma charakter czasowy. Projekt opiera się na przesłance konieczności zapewnienia państwu narzędzia systemowego do kształcenia i badań w obszarze bezpieczeństwa i obronności w warunkach bezprecedensowych zagrożeń. Status uniwersytetu jest w tym kontekście środkiem niezbędnym i proporcjonalnym. Obecne i przewidywane zagrożenia (wojna za wschodnią granicą, potrzeba działań wielodomenowych, wzrost liczebności i modernizacja Sił Zbrojnych RP, projekt Tarcza Wschód) wymuszają utworzenie zintegrowanego, wielodyscyplinarnego ośrodka łączącego komponenty wojskowe, cywilne i inżynieryjno-techniczne, zdolnego do kształcenia liderów i prowadzenia badań w skali porównywalnej z ośrodkami sojusznicznymi. Ten cel nie może zostać osiągnięty w ramach statusu i profilu Akademii Sztuki Wojennej, który obecnie koncentruje się przede wszystkim w jednej dziedzinie (nauki społeczne) i nie dysponuje własnymi dyscyplinami techniczno-inżynieryjnymi ani adekwatną infrastrukturą badawczo-rozwojową. Przekształcenie w Uniwersytet ma zniwelować te bariery i poszerzyć spektrum dyscyplin (m.in. inżynieria lądowa, geodezja i transport). Akademia Sztuki Wojennej prowadzi kluczowe formy kształcenia kadr wojskowych i jako jedyna w kraju realizuje kursy obronne dla administracji publicznej. Skala i dynamika tych zadań

			rośnie wraz z transformacją SZ RP i wnioskami z wojny w Ukrainie. Uniwersytet jest niezbędny, aby ten systemowo ważny strumień kształcenia i badań zintegrować, umiędzynarodowić i poszerzyć o dyscypliny inżynieryjne i nowoczesne laboratoria. Przyjęty horyzont dostosowawczy, do zakończenia drugiej ewaluacji, odpowiada realnym cyklom rozwojowym uczelni specjalistycznej w obszarze bezpieczeństwa i obronności. W porównaniu do podmiotu o profilu humanistyczno-społecznym, osiągnięcie wymogów z art. 16 ust. 3 ww. ustawy wymaga: 1) uruchomienia nowych dyscyplin inżynieryjno-technicznych i nasycenia kadrą o odpowiednich osiągnięciach, co jest procesem wieloetapowym, 2) zbudowania infrastruktury badawczo-rozwojowej (laboratoria, aparatura, ośrodki symulacji i cyberbezpieczeństwa) oraz portfela projektów (w tym międzynarodowych, NATO i UE), których cykle koncepcyjno-grantowo-publikacyjne rozciągają się na więcej niż jeden okres ewaluacyjny, 3) umiędzynarodowienia i pozyskania kadr zewnętrznych oraz wdrożenia nowych strumieni kształcenia (w tym doktorantów) w dyscyplinach dotąd nieobecnych w Akademii Sztuki Wojennej. Profil UBN jako uczelni bezpieczeństwa i obronności z silnym komponentem inżynieryjnym i badawczo-rozwojowym różni się od dotychczasowych przekształceń i uzasadnia przyjęty nowy horyzont dostosowawczy przekształceń wynikający z cyklu rozwojowego nowych dyscyplin technicznych, laboratoriów i umiędzynarodowienia badań, a także unikalnych zadań realizowanych na rzecz państwa.
--	--	--	---